

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

กลสิกรรม, กรม. รายงานประจำปี, กรมกลสิกรรม, พ.ศ. 2498

กลสิกรไทย, ธนาคาร. เอกสารวิชาการยางพารา, กรุงเทพฯ, อัมรินทร์การพิมพ์.

2524

การยาง, กอง, กลสิกรรม, กรม. วิวัฒนาการของยางพารา, (พิมพ์โรเนียว).

ไม้บอก พ.ศ.

กองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง . คำแนะนำ การยื่นคำร้องขอรับการสงเคราะห์

เพื่อการปลูกแทน ตามพระราชบัญญัติ กองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง

พ.ศ. 2503 (ฉบับที่ 1 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2518

— คำแนะนำ การยื่นคำขอรับการสงเคราะห์เพื่อการปลูกยางพันธุ์ดี
สำหรับผู้ซึ่งไม่มีสวนยางมาก่อน ตามมาตรา 21 ทวิ แห่งพระราชบัญญัติ

กองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง พ.ศ. 2503 และ แก้ไขเพิ่ม

(ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2530

— ระเบียบสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางว่าด้วย,

หลักเกณฑ์การให้การสงเคราะห์ปลูกแทนด้วยไม้ยืนต้นชนิดอื่น, ประกาศ ณ.

วันที่ 25 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2535

โกศล จริงสูงเนิน และ สุรัตน์ แก้วประดับ. การพัฒนาการผลิต ยางแท่งของ

ประเทศไทย, เอกสารเสนอในการสัมมนาการเร่งรัดการผลิต

และการพัฒนาของยางของไทย ครั้งที่ 2 ศูนย์วิจัยการยางหาดใหญ่

วันที่ 4-7 พฤษภาคม พ.ศ. 2524 (โรเนียว)

คณะกรรมการนโยบายและแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์. นโยบายพัฒนายางพารา,

2532.

ครูช บุณยสิงห์. คำอธิบายและการอภิปรายการพัฒนาการท้องถิ่นและการประสานงาน,

พ.ศ. 2504, กระทรวงเกษตร. (พิมพ์โรเนียว)

จินดา ศรีวรรณนท์. "บทบาทของคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนต่อการพัฒนา
อุตสาหกรรมยาง." รายงานการสัมมนาทางพาราแห่งประเทศไทย
ครั้งที่ 3 เรื่องพัฒนาการผลิตและอุตสาหกรรมยางเพื่อใช้ในประเทศ
และส่งออก. ณ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา, 12-15 พฤษภาคม
พ.ศ. 2530

จาก "สิ่งที่ส่งด้วย" หนังสือราชการที่ ก.ส 2004/4/083 วันที่ 23 พฤษภาคม พ.ศ.
2522 สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง, กระทรวงเกษตรและ
สหกรณ์.

ชูวงศ์ ถนอมกุลบุตร. หน้าที่และการร่วมมือในงานพัฒนาขององค์การสวนยาง
กระทรวงเกษตรและสหกรณ์, ยางพารา, กรุงเทพฯ. 2517

ไชยรงค์ ชูชาติ. เศรษฐกิจการเกษตรแห่งประเทศไทย, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
2500.

ทิวา เงินขวง. กฎหมายเศรษฐกิจ, มหาวิทยาลัยรามคำแหง. 2531

_____. "การแทรกแซงทางเศรษฐกิจของรัฐต่อภาคเกษตรกรรม". คำบรรยาย
กฎหมายเศรษฐกิจ, ภาคฤดูร้อน ปีการศึกษา 2532, กรุงเทพฯ :
บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์. 2532.

เทริน เบอร์แทรนด์ และ เอื้อย มีสุข. ข้อเสนอแนะเพื่อการแก้ไขปรับปรุงวิธีการ
จัดเก็บอากรส่งออกและเงินสงเคราะห์เพื่อการปลูกแทน,
วารสารเศรษฐศาสตร์, มกราคม-เมษายน. 2523

บวรศักดิ์ อุวรรณโณ. ความจำเป็นรีบด่วนในการปรับปรุงกฎหมายเพื่อการพัฒนา,
เอกสารสรุปการปรับปรุงกฎหมายเพื่อการพัฒนา ชุดที่ 7 มกราคม 2530.
กรุงเทพฯ : สมาคมสังคมศาสตร์, 2530.

_____. และสุรเกียรติ์ เสถียรไทย กฎหมายไทย : ให้อำนาจหรือกำหนด
กรอบนโยบาย, สัมมนาเรื่องการปรับปรุงกฎหมายเพื่อการพัฒนา,
กรุงเทพฯ : คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2532.

- บุญศรี มีวงศ์อุโฆษ. เอกสารคำบรรยายวิชากฎหมายมหาชนเศรษฐกิจ, ประจำภาค 1/2530. กรุงเทพฯ: คณะนิติศาสตร์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2530.
- ประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์. เรื่องเก็บเงินสงเคราะห์, โดยมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 25 เมษายน พ.ศ. 2517
- ประชิด รัศมีศักดิ์. "กฎหมายยาง". รายงานสัมมนาเรื่องเร่งรัดการผลิตและการพัฒนาของประเทศไทย โดยสมาคมวิทยาศาสตร์การเกษตรแห่งประเทศไทย สมาคมพ่อค้ายางไทย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงอุตสาหกรรม FAO/UNDP RUBBER DEVELOPMENT PROJECT AGRICULTURAL DEVELOPMENT COUNCILING สงขลาประเทศไทย, 15-17 พฤษภาคม 2517
- ประมวล เสตะรัตน์. การส่งเสริมการผลิตยางพาราในสวนยางของกรมส่งเสริมการเกษตร, รายงานสัมมนาทางพาราแห่งประเทศไทยครั้งที่ 3 เรื่องการพัฒนาการผลิต และอุตสาหกรรมยางเพื่อใช้ในประเทศและส่งออก, 12-15 พฤษภาคม พ.ศ. 2530, ณ อำเภอหาดใหญ่จังหวัดใหญ่ จังหวัดสงขลา,
- ปริมา หวังวงศ์วิโรจน์. บทบาทขององค์การระหว่างประเทศว่าด้วยการมาตรฐานต่อกิจกรรมการผลิตยางขอประเทศไทย, รายงานสัมมนาทางพาราแห่งประเทศไทยครั้งที่ 3 เรื่องการพัฒนาการผลิตและอุตสาหกรรมยางเพื่อใช้ในประเทศ และส่งออก, 12-15 พฤษภาคม พ.ศ. 2530, ณ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา.
- ปราณี ทินกร. การศึกษาระบบการตลาดยางธรรมชาติในประเทศและหน่วยราชการที่เกี่ยวข้อง, สิงหาคม, 25232.
- ปวย อังภากรณ์และสุภาพ สศสุนทร. เศรษฐกิจแห่งประเทศไทย. 2504
- พุ่ม ศิริ. การรวบรวมปรับปรุงคุณภาพยางและราคาของชาวสวน, เอกสารเสนอในรายงานการสัมมนาเรื่องเร่งรัดการผลิต และการพัฒนาของประเทศไทย ณ ศูนย์วิจัยการยางหาดใหญ่ 15-17 พฤษภาคม พ.ศ. 2517 (ยางพารา 2517).

พาณิชย์ ๗ รัชชี่. บทบาทของกระทรวงอุตสาหกรรมต่อการพัฒนาผลิตภัณฑ์ทางการส่งออก, รายงานสัมมนาทางพาราแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 3 เรื่องการพัฒนาการผลิตและอุตสาหกรรมยางเพื่อใช้ในประเทศและส่งออก, 12-15 พฤษภาคม พ.ศ. 2530, ๗ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา.

มงคล ปัทมพรหม. บทบาทของธนาคารเพื่อการรเกษตรและสหกรณ์การเกษตรต่อการพัฒนาการผลิตยางพาราในประเทศไทย, รายงานสัมมนาทางพาราแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 3 เรื่องการพัฒนาการผลิตและอุตสาหกรรมยางเพื่อใช้ในประเทศและส่งออก, 12-15 พฤษภาคม พ.ศ. 2530 ๗ อำเภอหาดใหญ่, จังหวัดสงขลา.

เมธี กรองแก้ว. กฎหมายกับเศรษฐกิจ. อ้างใน Edward H. Levi "Aron Direction and The Study Law and Economics."

Journal of Law and Economics, 9 (October 1966)

รัตน์ เพชรจันทร์. ยางพารา, พระนคร : มงคลการพิมพ์, 2514.

รองพล เจริญพันธ์. นิติปรัชญา, กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์เจริญวิทย์การพิมพ์. 2520

ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 51 ตอนที่ 64 ลงวันที่ 14 ตุลาคม พ.ศ. 2477

ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 52 ตอนที่ 23 ลงวันที่ 9 กรกฎาคม พ.ศ. 2478

ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 52 ตอนที่ 23 ลงวันที่ 6 ตุลาคม พ.ศ. 2478

ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 52 ลงวันที่ 27 ตุลาคม พ.ศ. 2478

ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 52 ตอนที่ 50 ลงวันที่ 3 พฤศจิกายน พ.ศ. 2478

ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 52 ลงวันที่ 22 ธันวาคม พ.ศ. 2478

ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 53 ลงวันที่ 21 มีนาคม พ.ศ. 2479

ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 53 ลงวันที่ 15 พฤศจิกายน พ.ศ. 2479

ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 54 ลงวันที่ 15 พฤศจิกายน พ.ศ. 2480

ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 55 ตอนที่ 64 ลงวันที่ 13 มกราคม พ.ศ. 2481

- ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 55 ตอนที่ 17 ลงวันที่ 7 พฤศจิกายน พ.ศ. 2481
- ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 56 ตอนที่ 60 ลงวันที่ 27 พฤศจิกายน พ.ศ. 2482
- ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 58 ตอนที่ 30 ลงวันที่ 13 พฤษภาคม พ.ศ. 2484
- ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 53 ตอนที่ 73 ลงวันที่ 19 สิงหาคม พ.ศ. 2484
- ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 59 ตอนที่ 41 ลงวันที่ 23 มิถุนายน พ.ศ. 2485
- ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 62 ตอนที่ 30 ลงวันที่ 29 พฤษภาคม พ.ศ. 2488
- ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 63 ตอนที่ 19 (ฉบับพิเศษ) ลงวันที่ 22 มีนาคม
พ.ศ. 2494
- ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 68 ตอนที่ 23 ลงวันที่ 10 เมษายน พ.ศ. 2494
- ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 63 ตอนที่ 66 ลงวันที่ 30 ตุลาคม พ.ศ. 2494
- ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 69 ตอนที่ 16 ลงวันที่ 11 มีนาคม พ.ศ. 2495
- ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 69 ตอนที่ 57 ลงวันที่ 2 กันยายน พ.ศ. 2495
- ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 70 ตอนที่ 65 ลงวันที่ 13 ตุลาคม พ.ศ. 2496
- ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 70 ตอนที่ 81 (ฉบับพิเศษ) ลงวันที่ 11 ธันวาคม
พ.ศ. 2496
- ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 73 ตอนที่ 90 ลงวันที่ 15 พฤษภาคม พ.ศ. 2499
- ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 77 ตอนที่ 73 ลงวันที่ 6 กันยายน พ.ศ. 2503
- ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 79 ตอนที่ 105 ลงวันที่ 27 พฤศจิกายน พ.ศ. 2505
- ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 82 ตอนที่ 26 ลงวันที่ 26 ลงวันที่ 30 มีนาคม
พ.ศ. 2508
- ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 85 ตอนที่ 121 ลงวันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ. 2511
- ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 86 ตอนที่ 55 ลงวันที่ 17 มิถุนายน พ.ศ. 2512
- ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 89 ตอนที่ 57 (ฉบับพิเศษ) ลงวันที่ 6 เมษายน
พ.ศ. 2515

ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 92 ตอนที่ 41 (ฉบับพิเศษ) ลงวันที่ 29 กุมภาพันธ์
พ.ศ. 2518

ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 95 ตอนที่ 146 (ฉบับพิเศษ) ลงวันที่ 22 ธันวาคม
พ.ศ. 2521

ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 98 ตอนที่ 123 ลงวันที่ 28 กรกฎาคม พ.ศ. 2524

ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 101 ตอนที่ 141 (ฉบับพิเศษ) ลงวันที่ 9 ตุลาคม
พ.ศ. 2527

ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 101 ตอนที่ 198 (ฉบับพิเศษ) ลงวันที่ 30 ธันวาคม
พ.ศ. 2527

ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 104 ตอนที่ 239 (ฉบับพิเศษ) ลงวันที่ 20 พฤศจิกายน
พ.ศ. 2530

ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 104 ตอนที่ 109 (ฉบับพิเศษ) ลงวันที่ 28 ธันวาคม
พ.ศ. 2530

ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 104 ตอนที่ 269 (ฉบับพิเศษ) ลงวันที่ 28 ธันวาคม
พ.ศ. 2530

ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 108 ตอนที่ 37 (ฉบับพิเศษ) ลงวันที่ 28 กุมภาพันธ์
พ.ศ. 2534

ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 108 ตอนที่ 216 (ฉบับพิเศษ) ลงวันที่ 9 ธันวาคม
พ.ศ. 2534

รายงานประจำปีพุทธศักราช 2532. กองทุนส่งเสริมการทำสวนยาง,
สถานการณ์ยางพาราของประเทศในรอบปี พุทธศักราช 2532.

วิชาการเกษตร, กรม, ศูนย์วิจัยการยาง. วารสารยางพารา, ปีที่ 2 ฉบับที่ 2
สิงหาคม, 2523.

_____ . สถิติยางประเทศไทย, ปีที่ 18, 2532. ศูนย์วางแผนและติดตามผล
สำนักงานกองทุนส่งเสริมการทำสวนยางกระทรวงเกษตรและสหกรณ์.
แผนวิสาหกิจ , ปีงบประมาณ 2535-2539.

ศรีโอบ ไชยประสิทธิ์. นโยบายการค้นคว้าวิจัยของสถาบันวิจัยยาง, สถาบันวิจัยทาง.
สถาบันวิจัยยาง กรมวิชาการเกษตร. ข่าวสถาบันวิจัยยาง, ปีที่ 6 ฉบับที่ 10-11
 พฤศจิกายน-ธันวาคม, 2534.

สถาบันวิจัยยาง กรมวิชาการเกษตร. ร่างโครงการพัฒนาตลาดยางของประเทศไทย,
 2534.

สถาบันวิจัยยาง กรมวิชาการเกษตร. "รายงานสภาวะตลาดยางธรรมชาติ."
 ปี 12. กรกฎาคม, 2533.

____. ข่าวสถาบันวิจัยยาง, ปีที่ 3 ธันวาคม, 2531.

____. สถานการณ์ยางในรอบปี พ.ศ. 2534. ข่าวสถาบันวิจัยยาง ;
 ปี 6 ฉบับที่ 10-11 พฤศจิกายน-ธันวาคม, 2534.

____. สถานการณ์ยางพาราปี พ.ศ. 2535, ข่าวสถาบันวิจัยยาง ;
 ปีที่ 7 ฉบับที่ 1 มกราคม, 2535.

สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร. ยางพารา, สรุปสถานการณ์ด้านกาาผลิต
และการตลาดสินค้าเกษตร, พฤศจิกายน, 2533.

สมาคมพ่อค้ายางไทย. ข้อบังคับ, กรุงเทพฯ : บริษัทการพิมพ์ฮ่องกงจำกัด, 2530.

สภาพัฒนาการเศรษฐกิจแห่งชาติ. แผนพัฒนาการเศรษฐกิจแห่งชาติระหว่าง
ระยะเวลา พ.ศ. 2504 ถึง พ.ศ. 2506 และถึง พ.ศ. 2509.

สมพร กฤษณะทรัพย์ และสมคิดจักรชัย พ.ศ. 2531. ประเมินต้นทุนการปลูกและ
ผลผลิตยางในภาคอีสาน, เอกสารวิชาการใช้ในการอบรมการปลูกสร้าง
สวนยางในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ, สถาบันวิจัยยาง กรมวิชาการเกษตร,
 2531.

สมยศ เชื้อไทย. นิติสังคมรัฐ : รัฐที่คำนึงถึงความเป็นธรรม, รหัส ' 26.

สมยศ ลินชูรหัส , สุรชัย รัตนเสริมพงศ์ , อุดร เจริญแสง, สุกข์สันต์ ด้านสกุลผล
 ชาวลิต ศิลปทองและสุภาพิศ ผลงาน. "การสำรวจพื้นที่ปลูกยางพารา
 ของประเทศไทยโดยใช้ข้อมูลจากดาวเทียมแลนด์แซ็ท, วารสารยางพารา,
 ปีที่ 8 ฉบับที่ 3 ธันวาคม 2530.

สมวงศ์ วงศ์วอนแสง. การผลิตและพัฒนาช่างในนิคมสร้างตนเอง

ของกรมประชาสัมพันธ์, รายงานสัมมนาช่างพารา, แห่งประเทศไทย
ครั้งที่ 3 เรื่องพัฒนาการผลิตและอุตสาหกรรมช่างเพื่อใช้ในประเทศและ
ส่งออก, 12-15 พฤษภาคม พ.ศ. 2530 ๗ อำเภอหาดใหญ่
จังหวัดสงขลา.

สุจริต พรหมเดช. กลไกราคาช่างในประเทศไทยและผลจากการรวมกลุ่มช่าง,
วารสารช่างพารา, ปีที่ 2 ฉบับที่ 2 สิงหาคม, 2524.

_____. ปัญหาช่างพารา (คุณภาพและราคา) , วารสารข่าวกองทุน
ส่งเสริมการค้าทำสวนช่าง, ปีที่ 28 ฉบับที่ 109 มกราคม-มีนาคม, 2533.

สุรเกียรติ์ เสถียรไทย. แนวความคิดเกี่ยวกับกฎหมายเพื่อการพัฒนา, รพี'31,
กรุงเทพฯ : ป. สัมพันธ์ , 2531.

เสริมลาภ วสุวัต. "การผลิตและการตลาดช่างธรรมชาติของประเทศไทย,"
บทความบรรยายสำหรับเจ้าหน้าที่องค์การตลาดเพื่อเกษตรกร,
วันที่ 26 มีนาคม พ.ศ. 2518 กรมส่งเสริมวิชาการเกษตร.

_____. ช่างพาราอนาคตแจ่มใสจริงหรือ, เอกสารวิชาการ ชุดที่ 1
ตุลาคม 2531, กรุงเทพฯ : สมาคมสังคมศาสตร์, 2531.

อัมมาร สยามวาลา. เกษตรกรกับรัฐ , วสารสนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์
การเกษตร, ตุลาคม พ.ศ. 2529-มีนาคม พ.ศ. 2530.

อเนก ไวจนไพบูลย์. การพัฒนาอาชีพการทำสวนช่างในภาคใต้,
วิทยานิพนธ์นักศึกษาวิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร รุ่นที่ 29,
2529-2530.

ภาษาอังกฤษ

- Allen Hugh. the House of Goodyear, The Corday Gross Company ,
OH.10 , 1949
- Danu Kunjanatkunvat. Finanancial and Distributional Effects
of Public Sector Policy toward Rubber.
- Economist Intelligence Unit Limited. Natural Rubber: a detailed
examination of aspect of the International rubber
Agreement and its wider implication, 1980.
- L.D. Stifel. "Impectfect Competition In A Vertical Market
Network : the Case of Rubber In Thailand, "American
Journal of Agricultural Economics, Vol 57, No 4,
November 1975.
- Mc Fadyean A. The Hystory of Rubber regulation, Book Production
War Economy Standard, London, 1944.
- Rubber Research Centre. The Feasibility of Rubber Growing
Areams in Thailand, Rubber Research Centre ; Hat
Yai , 1982.
- Wycheery, P.R. 1968. Introduction of Hevea to the Orient.
The Plenter.
- Yongyudh Amatayakul and Somsak Wongpanya thaworn. "Rubber",
in Background Information oa Agricultural Marketing
in Thailand For the U.S. Presidential Agricultural
Mission to Thailand, ed. Virabongsa Ramangkula,
1982. (Micrographed.)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

พระราชบัญญัติ

ควบคุมยาง พุทธศักราช ๒๔๘๑

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล

คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

(ตามประกาศประธานสภาผู้แทนราษฎร

ลงวันที่ ๕ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๔๘๐)

อาทิตย์ทิหอาภา

พล.อ. เจ้าพระอาทิตย์นเรนที

ตราไว้ ณ วันที่ ๑๓ มกราคม พุทธศักราช ๒๔๘๑

เป็นปีที่ ๕ ในรัชกาลปัจจุบัน

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรแก้ไขปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการควบคุมจำกัดยาง เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามโครงการควบคุมยางระหว่างประเทศ ซึ่งรัฐบาลสยามได้ตกลงเข้าร่วมเป็นภาคี

จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “พระราชบัญญัติควบคุมยาง พุทธศักราช ๒๔๘๑”

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ตั้งแต่วันใช้พระราชบัญญัตินี้ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติควบคุมจำกัดยาง พุทธศักราช ๒๔๗๗ พระราชบัญญัติควบคุมจำกัดยาง (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๔๗๘ และกฎกระทรวงกับประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัตินั้น ๆ

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

(๑) "รัฐมนตรี" หมายความว่า รัฐมนตรีผู้มอบหน้าที่รักษาการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) "เจ้าพนักงานประจำท้องที่" หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งรัฐมนตรีจะได้ประกาศตั้งในราชกิจจานุเบกษาให้มีอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ และตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง

(๓) "ผู้ตรวจการยาง" หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งรัฐมนตรีจะได้ตั้งขึ้นเพื่อทำการตรวจตราให้เป็นไปตามความในพระราชบัญญัตินี้ และตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง

(๔) "กรรมกรประเมิน" หมายความว่า กรรมกรซึ่งรัฐมนตรี "ประกาศสั่งในราชกิจจานุเบกษาเป็นครั้งคราว มีจำนวนไม่น้อยกว่า ๓ คนมีหน้าที่ประเมินจำนวนยางทำได้ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง

(๕) "ต้นยาง" หมายความว่า ต้นยางพารา (Hevea Braziliensis) หรือต้นยางชนิดอื่นใด ซึ่งรัฐมนตรีจะได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นคราว ๆ

(๖) "ยาง" หมายความว่า ยางที่ทำขึ้นจากใบ เปลือก หรือน้ำยางของต้นยางไม่ว่าเหลวหรือแข็ง อางหรือขี้

(๗) "สวนยาง" หมายความว่า ที่ดินที่ได้ปลูกต้นยาง มีลักษณะเป็นสวนยาง ซึ่งอยู่ในความครอบครองของเจ้าของสวนยางก่อนวันที่ ๑ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๔๗๘ หรือสวนยางที่ได้รับอนุญาตให้ปลูกใหม่ตั้งแต่วันที่ ๑ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๔๗๘

(๘) “สวนใหญ่” หมายความว่า สวนยางซึ่งได้รับการประเมินจำนวนยางทำได้เป็นสวนใหญ่ตามกฎกระทรวง

(๙) “สวนเล็ก” หมายความว่า สวนยางซึ่งได้รับการประเมินจำนวนยางทำได้เป็นสวนเล็กตามกฎกระทรวง

(๑๐) “การปลูกเสริม” หมายความว่า การปลูกต้นยางในสวนยางในเนื้อที่ไร่ใดไร่หนึ่งไม่เกินสิบสองต้น

(๑๑) “การปลูกแทน” หมายความว่า การปลูกต้นยาง ในสวนยางในเนื้อที่ไร่ใดไร่หนึ่งเกินกว่าสิบสองต้น

(๑๒) “การปลูกใหม่” หมายความว่า การปลูกต้นยางลงในที่ซึ่งไม่ใช้สวนยางตามพระราชบัญญัตินี้

(๑๓) “เจ้าของสวนยาง” หมายความว่า บุคคลผู้ได้รับใบอนุญาตให้ทำยาง

(๑๔) “ค้ายาง” หมายความว่า ซื้อ ขาย แลกเปลี่ยน หรือจำหน่ายยางแก่กันโดยประการอื่น

(๑๕) “ผู้ค้ายาง” หมายความว่า ผู้ที่ได้รับใบอนุญาตให้ทำการค้ายาง

(๑๖) “ผู้ส่งยางออก” หมายความว่า ผู้ที่ได้รับใบสุทธิยาง หรือผู้ค้ายางซึ่งได้จดทะเบียนต่อเจ้าพนักงานประจำท้องที่ เป็นผู้ส่งยางออกนอกราชอาณาจักร

(๑๗) “โรงรีดยาง” หมายความว่า โรงงานที่ทำเศษยาง (Scrap Rubber) หรือยางก้อน (Waste Rubber) ให้เป็นยางแผ่น (Crepe Rubber)

(๑๘) “โรงรมยาง” หมายความว่า สถานที่ซึ่งใช้ในการรมยาง

(๑๙) “โควตา” หมายความว่า จำนวนส่วนจำกัดยางแห้ง ซึ่งรัฐมนตรีจะได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา กำหนดให้พึงทำได้ในสวนยางสวนหนึ่งๆ เป็นส่วนร้อยละของจำนวนยางทำได้

(๒๐) “ระยะเวลาโควตา” หมายความว่า กำหนดระยะเวลาซึ่งรัฐมนตรีจะได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา กำหนดให้ฟังทำและจำหน่ายขงได้ตามโควตา

(๒๑) “จำนวนขงทำได้” หมายความว่า จำนวนขงแห่งขงสวนขงสวนหนึ่งๆ ที่ขงทำได้ในบหนึ่งๆ ตามที่กรรมการประเมินพิจารณาประเมินให้ตามหลักเกณฑ์ซึ่งกำหนดไว้ในกฎกระทรวง

(๒๒) “ใบสุทธิขง” หมายความว่า เอกสารตามแบบพิมพ์ที่กำหนดให้ ซึ่งให้อำนาจเจ้าของสวนใหญ่ทำขงและจำหน่ายขงได้ตามโควตาที่ระบุไว้ในเอกสารนั้น

(๒๓) “ใบสำคัญจำหน่ายขง” หมายความว่า เอกสารตามแบบพิมพ์ซึ่งรัฐมนตรีจะได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นคราวๆ สำหรับใช้กำกับไปกับขงในเมื่อมีการค้าขงระหว่างเจ้าของสวนใหญ่กับคู่ค้าขง หรือระหว่างคู่ค้าขงด้วยกัน

(๒๔) “ใบกำกับคู่ขง” หมายความว่า เอกสารตามแบบพิมพ์ที่กำหนดให้ ซึ่งให้อำนาจเจ้าของสวนเล็กทำขงและจำหน่ายขงได้ตามโควตาที่ระบุไว้ในเอกสารนั้น

(๒๕) “ใบคู่ขง” หมายความว่า เอกสารตามแบบพิมพ์ซึ่งรัฐมนตรีจะได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นคราวๆ สำหรับใช้กำกับไปกับขงในเมื่อมีการค้าขงระหว่างเจ้าของสวนเล็กกับคู่ค้าขง หรือระหว่างคู่ค้าขงด้วยกันตามจำนวนขงที่ระบุไว้ในเอกสารนั้น

(๒๖) “ใบแสดงแหล่งกำเนิด” หมายความว่า เอกสารตามแบบพิมพ์ที่กำหนดให้ เพื่อแสดงชื่อประเทศ รัฐ หรืออาณาเขตซึ่งเป็นแหล่งกำเนิดของขงที่ระบุไว้ในเอกสารนั้น

(๒๗) “แบบพิมพ์ที่กำหนดให้” หมายความว่า แบบพิมพ์ที่กำหนดให้โดยกฎกระทรวง

มาตรา ๕ ในระหว่างที่ใช้พระราชบัญญัตินี้ การประเมินจำนวนขางทำได้ ให้เจ้าของสวนขางก็ดี การทำขางหรือการค้าขางก็ดี การมีขางไว้ในครอบครองก็ดี การตั้งโรงรีดขางหรือโรงรมขางก็ดี การขนขางเคลื่อนที่การนำขางเข้ามาหรือส่งขางออกนอก ราชอาณาจักรก็ดี การปลูกเสวิม การปลูกแทน การปลูกใหม่ก็ดี ต้องอยู่ภายใต้การ ควบคุมตามหลักเกณฑ์(และระเบียบการซึ่งจะได้กำหนดไว้ในกฎกระทรวง

มาตรา ๖ ถ้าเจ้าของสวนขางเห็นว่า การประเมินจำนวนขางทำได้ตามที่กรรม การประเมินได้ประเมินให้นั้น ยังมีเหตุผลอันใดซึ่งเจ้าของสวนขางควรจะได้รับเพิ่ม ตามหลักเกณฑ์ประเมินในกฎกระทรวง ก็ขอที่จะอุทธรณ์ได้ภายในหกสิบวันนับแต่ วันที่ได้รับแจ้งความการประเมินนั้นเป็นต้นไป

การยื่นอุทธรณ์ให้ยื่นต่อเจ้าพนักงานประจำท้องที่เพื่อนำเสนอรัฐมนตรีโดย ส่งผ่านคณะกรรมการจังหวัด เมื่อรัฐมนตรีได้พิจารณาคำสั่งประการใดแล้วให้มีผล ในระยะเวลาไต่สวนนั้น และคำสั่งนั้นให้เป็นที่ที่สุด

มาตรา ๗ ผู้ใดทำขาง ค้าขาง หรือมีขางไว้ในครอบครองโดยมิได้รับอนุญาต ก็ดี หรือโดยใบอนุญาตนั้นถูกเพิกถอนหรือสิ้นอายุแล้วก็ดี หรือในระหว่างใบอนุญาต ถูกยึดก็ดี อันเป็นการฝ่าฝืนต่อบทบัญญัติมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัตินี้ ผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท และขางที่เกิดขึ้นด้วยการกระทำผิด ตามมาตรานี้จะวิบเสียก็ได้

มาตรา ๘ ผู้ใดได้รับอนุญาตให้ทำขางหรือให้ค้าขาง ทำการค้าขางกับบุคคล อื่นซึ่งมิได้มีใบอนุญาตเป็นผู้ค้าขางก็ดี หรือทำการค้าขางโดยมิได้ใช้ใบคุ้มครองหรือใบ สำคัญจำหน่ายขางควบกับขางที่ค้ำนั้นก็ดี ผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกิน สองร้อยบาท

มาตรา ๙ เจ้าของสวนใหญ่ผู้ใดจำหน่ายขงเกินกว่าโควตาที่ระบุไว้ในใบ
สุทธิขง ผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษปรับเท่าราคาขงที่ได้จำหน่ายเกินโควตาไป
ราคาขงนี้ให้คิดตามราคาตลาด ณ สถานที่และในเวลาปรากฏการกระทำผิด

ผู้ค้าขงผู้ใดจงใจค้าขงกับเจ้าของสวนใหญ่เกินโควตาตามความในวรรคก่อน
ผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษปรับกึ่งอัตราโทษที่กำหนดไว้ในวรรคก่อน

จำนวนขงที่จำหน่ายเกินตามความในวรรคแรกนั้น รัฐมนตรีจะสั่งหักออก
จากโควตาที่เจ้าของสวนใหญ่ได้รับในระยะเวลาโควตาใดๆ ก็ได้

มาตรา ๑๐ เจ้าของสวนขงผู้ใดทำขงไม่ได้เต็มตามโควตาที่ตนได้รับอนุญาต
ในระยะเวลาโควตาใด หรือไม่ทำขงด้วยเหตุใดๆ ก็ตาม โควตาที่ไม่ได้ใช้นั้นเป็น
พับไป

ในกรณีนี้ รัฐมนตรีมีอำนาจที่จะสั่งลดโควตาที่จะอนุญาตให้ผู้นั้นได้รับใน
ระยะเวลาโควตาใดๆ ก็ได้

มาตรา ๑๑ ถ้า

(ก) เจ้าของสวนขงผู้ใดมีขงไว้ในครอบครอง เป็นจำนวนเกินกว่า
สองเท่าจำนวนถัวขงของโควตาในเดือนหนึ่งๆ ก็ได้

(ข) ผู้ค้าขงผู้ใดมีขงไว้ในครอบครองในเขตอำเภอหนึ่งๆ เกินกว่า
๑,๒๐๐ กิโลกรัม โดยมีได้รับอนุญาตก็ได้

(ค) ผู้ค้าขงผู้ใดมีขงไว้ในครอบครอง โดยมีได้มีใบสำคัญจำหน่าย
ขงหรือใบคูปองครบถ้วนตามจำนวนขงที่มีไว้ในครอบครองก็ได้

ผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองร้อยบาท และจะวิบขงที่มีอยู่
เกินจำนวนนั้นเสียก็ได้

มาตรา ๑๒ ผู้ค้าขงผู้ใดตั้งโรงรีดขงหรือโรงรมขงโดยมิได้รับอนุญาต อัน
เป็นการฝ่าฝืนต่อบทบัญญัติมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัตินี้ ผู้นั้นมีความผิดต้องระวาง
โทษปรับไม่เกินสองร้อยบาท

มาตรา ๑๓ ผู้รับใบอนุญาตให้ทำการใดๆ ซึ่งออกให้ตามความในพระราชบัญญัตินี้ จะตั้งตัวแทนไม่ได้ และใบอนุญาตของผู้นั้นจะโอนไปด้วยประการใดๆ ไม่ได้ เว้นไว้แต่จะได้ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และระเบียบการซึ่งจะได้กำหนดไว้ในกฎกระทรวง ผู้ใดฝ่าฝืนมีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งร้อยบาท

มาตรา ๑๔ ผู้ใดนำยางเข้ามาหรือส่งยางออกนอกราชอาณาจักรโดยมิได้รับอนุญาตตามความในพระราชบัญญัตินี้ และไม่มีใบแสดงแหล่งกำเนิดของเจ้าหน้าที่แห่งประเทศรัฐหรืออาณาเขต ซึ่งจะได้กำหนดไว้ในกฎกระทรวงกำกับ ผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท หรือจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา ๑๕ ผู้ใดทำการปลูกใหม่โดยมิได้รับอนุญาต หรือโดยที่ใบอนุญาตนั้นถูกเพิกถอนหรือสิ้นอายุ ผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท ต้นยางที่ปลูกใหม่โดยการฝ่าฝืนนั้นให้ทำลายเสีย และให้ผู้นั้นเป็นผู้เสียค่าใช้จ่าย

มาตรา ๑๖ บรรดา ใบ ดอก เมล็ด ตา กิ่ง ราก หรือส่วนหนึ่งส่วนใดของต้นยางซึ่งอาจใช้เพาะสับพันธุ์ได้ ถ้าผู้ใดจะนำเข้ามาหรือส่งออกนอกราชอาณาจักร ต้องได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากเจ้าพนักงานประจำท้องที่ก่อน ผู้ใดฝ่าฝืนมีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองร้อยบาท หรือจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา ๑๗ ให้ผู้ตรวจการยางมีอำนาจเข้าไปในสวนยางเพื่อการรวีควัดสำรวจ เนื้อที่และจำนวนต้นยาง เพื่อตรวจการทำยาง ตรวจสอบบัญชีเอกสารอันเกี่ยวกับยางของเจ้าของสวนยาง กับให้มีอำนาจเข้าไปในวันค้ายาง ในสถานที่ซึ่งใช้ในการเก็บ วัลควัด รวมายางและในยานพาหนะต่างๆ ในขณะที่ขนยาง เพื่อตรวจยาง ตรวจสอบบัญชีเอกสารอันเกี่ยวกับยาง

การเข้าตรวจสอบขงกั ในร้านค้าขงกั ในสถานที่ซึ่งใช้ในการเก็บ วัสดุ
รขงกั ต้องเข้าตรวจระหว่างเวลาพระอาทิตย์ขึ้นจนถึงพระอาทิตย์ตก ส่วนการ
ตรวจยานพาหนะในขณะที่ขนขงให้ตรวจได้ไม่ว่าในเวลาใด ๆ

มาตรา ๑๘ การกระทำหรือละเว้นกระทำกรอันเป็นการฝ่าฝืนต่อพระราชบัญญัติ
นี้ ซึ่งได้จัดทำโดยตัวแทนหรือโดยลูกจ้างผู้ปฏิบัติหน้าที่ในทางการที่จ้างของตัวการ
หรือนายจ้างนั้น หากตัวการหรือนายจ้างได้หรือมีเหตุผลควรจะได้รู้ด้วยแล้ว ให้
ถือว่าตัวการหรือนายจ้างเป็นผู้กระทำผิด เสมือนได้กระทำหรือละเว้นกระทำกรนั้น
ด้วยตนเอง

มาตรา ๑๙ เจ้าของสวนขงหรือผู้ค้าขงผู้ใด ซึ่งได้รับอนุญาตให้กระทำกร
ใด ๆ ดังที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัตินี้ ฝ่าฝืนหรือละเลยไม่ปฏิบัติ
ตามข้อกำหนดหรือเงื่อนไขดังที่ระบุไว้ในกฎกระทรวง ซึ่งออกตามความในพระราช
บัญญัตินี้ อันว่าด้วยการให้มีสมุดบัญชีเอกสาร หรือการกรอกและตรวจสอบข้อความ
ในสมุดบัญชีเอกสารกั การให้ข่นเรื่องราวหรือรายงานต่อเจ้าพนักงานประจำท้องที่
ภายในกำหนดระยะเวลาใดเวลาหนึ่งกั ผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกิน
หนึ่งร้อยบาท

มาตรา ๒๐ ภายในบังคับมาตรา ๑๗ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา
ความอาญา การกระทำผิดต่อพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งมีบทกำหนดโทษปรับสถานเดียว
อย่างสูงไม่เกินสองร้อยบาทนั้น ให้พนักงานสอบสวนตามกัระบุไว้ในมาตรา ๑๘ แห่ง
ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญามีอำนาจเปรียบเทียบปรับได้ด้วย

มาตรา ๒๑ ภายในบังคับแห่งพระราชบัญญัตินี้ รัฐมนตรีมีอำนาจสงว:
ส่วนโควตาของประเทศไว้ได้ตามแต่จะเห็นสมควร หรือจะอนุญาตให้บุคคลใดมีขง
ไว้ในครอบครอง เพื่อประโยชน์ในการค้นคว้าหรือการอื่นใดเป็นพิเศษเฉพาะราย
กัได้

มาตรา ๒๒ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรธิการ มีหน้าที่รักษาการให้
 เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจตั้งกรรมการประเมินพนักงานเจ้าหน้าที่
 ดำเนินการออกกฎกระทรวงกำหนดส่วนเทียบของยางชนิดต่าง ๆ กับยางแห้ง กำหนด
 ค่าธรรมเนียมในการออกไปกำกับคุ้มครองและใบสุทธิของคิดตามโควตาที่ระบุไว้ไม่เกิน
 กิโลกรัมละหนึ่งสตางค์ และกำหนดค่าธรรมเนียมสำหรับใบอนุญาตต่าง ๆ ใบแทน
 ใบอนุญาต ค่าธรรมเนียมการโอน การขอตรวจ และคัดสำนวนเอกสาร ตลอดจน
 ค่าธรรมเนียมในการอุทธรณ์และค่าแบบพิมพ์ด้วย อย่างสูงแต่ละอย่างไม่เกินหนึ่ง-
 ร้อยบาท และออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง มีหน้าที่รักษาการและมีอำนาจออกกฎ-
 กระทรวงตามพระราชบัญญัตินี้ เพียงเท่าที่เกี่ยวกับระเบียบการศุลกากรควบคุมการ
 ส่งยางออกหรือนำเข้าในราชอาณาจักร

มาตรา ๒๒ ววรรคต้นมีการแก้ไขโดยมาตรา ๓ แห่ง พ.ร.บ. ควบคุมยาง (ฉบับ-
 ที่ ๒) พ.ศ. ๒๔๘๑ คือแก้คำว่า "กิโลกรัมละหนึ่งสตางค์" เป็น "ไม่เกินกิโลกรัมละ
 ห้าสตางค์"

กฎกระทรวงตามที่กล่าวในสองวรรคต้นนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจา-
 นุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

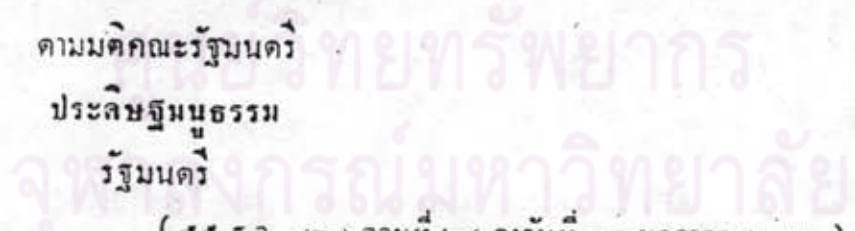
คามศคณะรัฐมนตรี

ประสิทธิ์มนูธรรม

รัฐมนตรี

(๕๕ ร.จ. ๓๗๗ ตอนที่ ๖๔ ลงวันที่ ๑๓ มกราคม ๒๔๘๑)

กรมพาณิชย์

พระราชบัญญัติ

ควบคุมยาง (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๔๘๓

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล

คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

(ตามประกาศประธานสภาผู้แทนราษฎร

ลงวันที่ ๔ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๔๘๐)

อาทิตย์ทพอภา

พล. อ. นิชเสนทรโยธิน

ตราไว้ ณ วันที่ ๒๑ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๔๘๓

เป็นปีที่ ๗ ในรัชกาลปัจจุบัน

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรแก้ไขพระราชบัญญัติควบคุมยาง พุทธศักราช ๒๔๘๑

จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “พระราชบัญญัติควบคุมยาง (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๔๘๓”

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้แก้คำว่า “กิโลกรัมละหนึ่งสตางค์” ในมาตรา ๒๒ วรรคต้น แห่งพระราชบัญญัติควบคุมยาง พุทธศักราช ๒๔๘๑ เป็น “ไม่เกินกิโลกรัมละห้าสตางค์”

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์รักษาการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี

(๕๗ ร.จ. ๕๑๒ ตอนที่ ๖๐ ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๔๘๓)

พระราชบัญญัติ

ควบคุมยาง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๔๘๐

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช

คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

รังสิต กรมขุนรัชานาถนเรนทร

พระธามานวราชเสวี

ให้ไว้ ณ วันที่ ๙ กันยายน พ.ศ. ๒๔๘๐

เป็นปีที่ ๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติควบคุมยาง พุทธศักราช ๒๔๘๐

พระมหากษัตริย์โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติควบคุมยาง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๔๘๐”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ผู้ใดปลูกยางไว้ก่อนวันใช้พระราชบัญญัตินี้ โดยมีได้รับอนุญาต
ที่ดี หรือโดยที่ใบอนุญาตนั้นถูกเพิกถอนหรือสิ้นอายุที่ดี ถ้าขึ้นเรื่องวางขอ
อนุญาตปลูกใหม่ต่อเจ้าพนักงานประจำท้องที่ภายในกำหนดหกเดือนนับแต่วันที่พระราชบัญญัติ
นี้ใช้บังคับ ผู้นั้นไม่ต้องรับโทษตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมยาง
พุทธศักราช ๒๔๘๑ ทั้งนี้ผู้ยื่นเรื่องวางขออนุญาตจะต้องแสดงหลักฐานด้วยว่าที่ดิน
ที่ปลูกคั้นยางนั้นได้มาโดยชอบด้วยกฎหมาย

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรธิการรักษาการตามพระราช
บัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเรือตรี ถ. ชำรงนาวาสวัสดิ์

นายกรัฐมนตรี

(๖๔ ร.จ. ๖๑๘ ตอนที่ ๔๕ ลงวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๔๘๐)

กฎกระทรวงการคลัง

ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมยาง พุทธศักราช ๒๔๘๐

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมยาง พุทธ
ศักราช ๒๔๘๐ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังออกกฎว่าด้วยระเบียบการสุกการ
เกี่ยวกับการควบคุม การนำเข้าภายในและการส่งออกนอกราชอาณาจักรซึ่งยางไว้ ดัง
ต่อไปนี้

ข้อ ๑ ถ้ามีผู้นำยางเข้ามาในราชอาณาจักร ให้พนักงานศุลกากรตรวจสอบว่าผู้นำ
เข้ามาเป็นผู้ที่ได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรธิการ และตรวจสอบว่ายาง
นั้นเป็นยางที่นำเข้ามาจากประเทศ รัฐ หรืออาณาเขตที่ระบุไว้ในบัญชีท้ายกฎนี้ และมีใบ
แสดงแหล่งกำเนิดซึ่งเจ้าหน้าที่ของประเทศ รัฐ หรืออาณาเขตนั้น ๆ ได้ออกให้ตามกฎหมาย

หรือข้อบังคับว่าด้วยการทำยาง หรือส่งยางออกนอกประเทศซึ่งใช้อยู่ในประเทศ รัฐ หรือ อาณาเขตนั้น ๆ กำกับมาด้วย

ความในข้อ ๑ ถูกยกเลิกโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๑๔) ฯ แล้ว

ข้อ ๒ ผู้ส่งยางออกนอกราชอาณาจักร ต้องมีเอกสารตามแบบที่กระทรวง เกษตรธิการกำหนดไว้ ยื่นให้พนักงานศุลกากรตรวจสอบ คือ

(ก) ผู้ค้ายาง ต้องมีใบผ่านด่านศุลกากร

(ข) เจ้าของสวนใหญ่ ต้องมี

๑. ใบสุทธิยาง

๒. ใบสำคัญคู่มือให้เป็นผู้ส่งยางออกนอกราชอาณาจักร

๓. ใบผ่านด่านศุลกากร

ข้อ ๓ ให้พนักงานศุลกากรประจำด่านที่ส่งยางออกตรวจสอบและปฏิบัติการ ดังต่อไปนี้

(ก) ในกรณีที่ยางเป็นของผู้ค้ายาง

๑. ให้ตรวจสอบว่าใบผ่านด่านศุลกากรนั้นมีรายการเรียบร้อย และมีลายชื่อพนักงานประจำท้องที่รับรองไว้

๒. ให้ตรวจชั่งยางที่จะส่งออกนั้น ว่ามีน้ำหนักไม่เกินกว่าที่ ปรากฏในใบผ่านด่านศุลกากร

๓. เมื่อปรากฏว่าความใน (๑) และ (๒) ถูกต้องแล้ว ก็อนุญาต ให้ส่งยางนั้นออกไปได้

๔. ถ้าปรากฏว่าใบผ่านด่านศุลกากรไม่มีลายชื่อพนักงานประจำท้องที่รับรองก็ดี หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าลายมือชื่อหรือรายการอื่นใดในใบผ่านด่านศุลกากรนั้นอาจถูกปลอมแปลงจะด้วยประการใด ๆ ก็ดี ห้ามมิให้ส่งยางนั้น ออกไป ให้พนักงานศุลกากรยึดยางและใบผ่านด่านศุลกากรฉบับนั้นไว้และสอบไป ยังพนักงานประจำท้องที่ต่อไป

๕. ถ้าปรากฏว่าใบผ่านด่านศุลกากรนั้นเรียบร้อย และมีลายมือชื่อพนักงานประจำท้องที่รับรองไว้ แต่ของที่ส่งออกมีน้ำหนักมากกว่าที่ปรากฏในใบผ่านด่านศุลกากร ก็อนุญาตให้ส่งขางออกไปได้เพียงเท่าที่ปรากฏในใบผ่านด่านศุลกากรนั้น ถ้าของที่ส่งออกน้อยกว่าที่ปรากฏในใบผ่านด่านศุลกากรก็ให้พนักงานศุลกากรอนุญาตให้ส่งขางออกได้เท่าจำนวนนั้น

๖. เมื่อได้อนุญาตให้ส่งขางออกนอกราชอาณาจักร ให้กรอกข้อความลงในใบผ่านด่านศุลกากรตอน ๓ และ ๔ แล้วมอบตอน ๔ คืนให้ผู้ส่งขางออกฉีกตอน ๒ เก็บรักษาไว้ ส่งตอน ๓ ไปยังพนักงานประจำท้องที่ซึ่งเป็นผู้ลงนามรับรองโดยเร็ว

(ข) ในกรณีที่ขางเป็นของเจ้าของสวนใหญ่

๑. ให้ตรวจใบผ่านด่านศุลกากรว่าขางที่จะส่งออกนั้นมีน้ำหนักไม่เกินกว่าโควตาที่คงเหลืออยู่ในใบสุทธขาง

๒. ให้ตรวจขางที่จะส่งออกนั้น ว่ามีน้ำหนักไม่เกินกว่าที่ปรากฏในใบผ่านด่านศุลกากร

๓. เมื่อปรากฏว่าขางที่จะส่งออกมีน้ำหนักไม่เกินโควตาคงเหลือในใบสุทธขาง ก็อนุญาตให้ส่งขางนั้นออกไปได้ ถ้าขางที่จะส่งออกมีน้ำหนักมากกว่าโควตาคงเหลือในใบสุทธขาง ก็อนุญาตให้ส่งขางออกไปได้เพียงเท่าที่ไม่เกินกว่าโควตาคงเหลือ

๔. เมื่อได้อนุญาตให้ส่งขางออกนอกราชอาณาจักร ให้กรอกข้อความลงในใบสุทธขาง และใบผ่านด่านศุลกากรตอน ๓ และ ๔ แล้วมอบตอน ๔ ให้ผู้ส่งขางออกพร้อมด้วยใบสุทธขาง และใบสำคัญคู่มือให้เป็นผู้ส่งขางออกนอกราชอาณาจักรคืนให้ผู้ถือใบสุทธขางนั้น ฉีกใบผ่านด่านศุลกากรตอน ๒ เก็บรักษาไว้ ส่งตอน ๓ ไปยังพนักงานประจำท้องที่ซึ่งเป็นผู้ออกใบสุทธขางโดยเร็ว

ข้อ ๕ เมื่ออนุญาตให้ส่งขางออกได้ และถ้าขางนั้นจะส่งไปยังประเทศ รัฐ หรืออาณาเขตที่ระบุไว้ในบัญชีท้ายกฎนี้ ให้พนักงานศุลกากรออกใบแสดงแหล่ง กำเนิดตามแบบพิมพ์ที่กระทรวงเกษตรธิการกำหนดไว้ กำกับไปกับขางเท่าจำนวน นำหนักขางที่อนุญาตให้ส่งออก

ข้อ ๕. ถ้าพนักงานด้านศุลกากรจัดซื้อขางไม่อนุญาตให้ส่งขางออกนอกราชอาณาจักรด้วยเหตุประการใด ๆ ก็ดี ให้แจ้งให้พนักงานประจำท้องที่ต่อไปนั้ทราบ

(ก) ถ้าผู้ส่งขางออกเป็นผู้ค้าขาง ให้แจ้งต่อพนักงานประจำท้องที่ผู้ออกใบผ่านด้านศุลกากรฉบับนั้น

(ข) ถ้าผู้ส่งขางออกเป็นเจ้าของสวนใหญ่ ให้แจ้งต่อพนักงานประจำท้องที่ผู้ออกใบสุทธิขางฉบับนั้น

กฎให้ไว้ ณ วันที่ ๑๓ มกราคม พุทธศักราช ๒๔๘๑

ประคิชฐมุนรรม

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

(๕๕ ร.จ. ๗๕๒ ตอนที่ ๖๔ ลงวันที่ ๑๓ มกราคม ๒๔๘๑)

บัญชีข้อประเทศ รัฐ หรืออาณาเขต

ตามความในข้อ ๑ และข้อ ๔

(๑) สเตรคส์เซ็คเติลเมนต์ส์	(๗) อินเดี๋ย
(๒) สหพันธ์รัฐมะลายู	(๘) พะม่า
(๓) อสหพันธ์รัฐมะลายู	(๙) อินโดจีนฝรั่งเศส
(๔) บรูไน	(๑๐) บอเนียวเหนือ
(๕) ลังกา	(๑๑) ซาราวัก
(๖) เนเธอร์แลนด์อินดิส	

กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๑๔)

ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมยาง พุทธศักราช ๒๕๑๑

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมยาง พุทธศักราช ๒๕๑๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติควบคุมยาง (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๕๑๓ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ให้ยกเลิกข้อ ๑ แห่งกฎกระทรวงการคลัง ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมยาง พุทธศักราช ๒๕๑๑

ให้ไว้ ณ วันที่ ๓๐ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๑๔

บุญชู โรจนเสถียร

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

(๔๒ ร.จ. ๒๒๒ ตอนที่ ๑๓๒ ลงวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๑๔)

หมายเหตุ— เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจากได้มีการยกเลิกการควบคุมการนำยางเข้ามาในราชอาณาจักร สมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎกระทรวงการคลัง ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมยาง พุทธศักราช ๒๕๑๑ เพื่อยกเลิกระเบียบการศุลกากรเกี่ยวกับการควบคุมการนำยางเข้ามาในราชอาณาจักรให้สอดคล้องกัน จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงฉบับนี้

กฎกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

(กฎกระทรวงเกษตรราชการออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมยาง พุทธศักราช ๒๕๑๑ ตั้งแต่ฉบับแรก ถึงฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๑๔) ถูกยกเลิกโดยข้อ ๑ แห่งกฎกระทรวงฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๑๑) ๗ แล้ว จึงไม่พิมพ์ลงไว้)

กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๙ (พ.ศ. ๒๔๙๑)

ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมช่าง พุทธศักราช ๒๔๘๑

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ มาตรา ๑๓ มาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมช่าง พุทธศักราช ๒๔๘๑ และมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมช่าง พุทธศักราช ๒๔๘๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติควบคุมช่าง (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๔๘๓ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิก

(๑) กฎกระทรวงเกษตรราชการ ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมช่าง พุทธศักราช ๒๔๘๑ ลงวันที่ ๑๓ มกราคม พ.ศ. ๒๔๘๑

(๒) กฎกระทรวงเกษตรราชการ ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมช่าง พุทธศักราช ๒๔๘๑ (ฉบับที่ ๒) ลงวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๔๘๒

(๓) กฎกระทรวงเกษตรราชการ ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมช่าง พุทธศักราช ๒๔๘๑ (ฉบับที่ ๓) ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม พ.ศ. ๒๔๘๓

(๔) กฎกระทรวงเกษตรราชการ ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมช่าง พุทธศักราช ๒๔๘๑ (ฉบับที่ ๔) ลงวันที่ ๒๐ มิถุนายน พ.ศ. ๒๔๘๔

(๕) กฎกระทรวงเกษตรราชการ ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมช่าง พุทธศักราช ๒๔๘๑ (ฉบับที่ ๕) ลงวันที่ ๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๔๘๔

(๖) กฎกระทรวงเกษตรราชการ ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมช่าง พุทธศักราช ๒๔๘๑ (ฉบับที่ ๖) ลงวันที่ ๑๘ มิถุนายน พ.ศ. ๒๔๘๕

(๗) กฎกระทรวง ฉบับที่ ๗ (พ.ศ. ๒๔๙๑) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมช่าง พุทธศักราช ๒๔๘๑

(๘) กฎกระทรวง ฉบับที่ ๘ (พ.ศ. ๒๔๘๔) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมของ พุทธศักราช ๒๔๘๑

การทำาง

ข้อ ๒ ผู้ใดประสงค์จะทำาง ให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตทำางตามแบบของ ๑ ทำางกฎกระทรวงนี้ต่อเจ้าพนักงานประจำท้องที่ แล้วเจ้าพนักงานประจำท้องที่จะออกใบอนุญาตให้ตามแบบของ ๒ ทำางกฎกระทรวงนี้

เจ้าของสวนยางซึ่งได้รับใบสุทธิยางหรือใบกำกับคูปองแล้วให้ถือว่าได้รับใบอนุญาตตามวรรคหนึ่งแล้ว

ในกรณีที่เนื้อที่สวนยางหรือจำนวนคันยางของเจ้าของสวนยางลดลงหรือเพิ่มขึ้นในลักษณะที่เปลี่ยนแปลงถึงสถิติการทำาง หรือมีการปลูกแทนตามกฎหมายว่าด้วยกองทุนสงเคราะห์การทำางสวนยาง ก็ให้เจ้าของสวนยางนั้นยื่นคำขอรับใบอนุญาตทำางตามวรรคหนึ่งใหม่

การค้าาง

ข้อ ๓ ผู้ใดประสงค์จะทำางการค้าาง ให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตการค้าางตามแบบของ ๓ ทำางกฎกระทรวงนี้ ต่อเจ้าพนักงานประจำท้องที่ พร้อมด้วยค่าธรรมเนียมเมื่อได้รับใบอนุญาตการค้าางตามแบบของ ๔ ทำางกฎกระทรวงนี้แล้ว จึงทำางการค้าางได้ ใบอนุญาตการค้าางฉบับหนึ่งให้ใช้เฉพาะวันการค้าางแห่งหนึ่ง

ข้อ ๔ การค้าางระหว่างผู้ค้าางด้วยกัน ผู้ซื้อต้องตรวจใบอนุญาตการค้าางของผู้ขายก่อนและให้ผู้ซื้อจดเลขที่ใบอนุญาตการค้าางของผู้ขายและน้ำหนักยางที่ซื้อขายกันไว้ เพื่อเป็นหลักฐานในการทำางบัญชีตามข้อ ๖

ข้อ ๕ การค้าางระหว่างเจ้าหน้าที่ผู้ขายทอดตลาดยางของกลางกับผู้ค้าาง ในกรณีที่มีการขายทอดตลาดยางของกลาง ผู้สุ้ราคาจะต้องแสดงใบอนุญาตการค้าางต่อเจ้าหน้าที่ผู้ขายทอดตลาดยางของกลางก่อน

ข้อ ๖ ผู้ค้ายางจะต้องรักษาและกรอกรายการลงในบัญชีตามแบบพิมพ์ที่กำหนดให้ คือ

(๑) บัญชีซื้อขายยางแบบขง ๕ ทั่วยกกฎกระทรวงนี้ สำหรับจดรายการทุกครั้งที่ทำกรซื้อขายหรือได้มาซึ่งขง

(๒) บัญชีจำหน่ายขงแบบขง ๖ ทั่วยกกฎกระทรวงนี้ สำหรับจดรายการทุกครั้งที่ทำกรขายหรือจำหน่ายขง

(๓) บัญชีขงคงเหลือตามแบบขง ๗ ทั่วยกกฎกระทรวงนี้ สำหรับจดรายการประจำวันให้ทราบ น้าหนักขงที่เป็นของผู้ค้าขงซึ่งเก็บไว้ ณ ที่ใด และของผู้อื่นที่อยู่ในความครอบครองของผู้ค้าขง

ข้อ ๗ ภายในวันที่ ๗ ของเดือนถัดไป ผู้ค้าขงต้องส่งรายงานการค้ำขงตามแบบขง ๘ ทั่วยกกฎกระทรวงนี้ต่อเจ้าพนักงานประจำท้องที่

การนำขงเข้าหรือส่งขงออกนอกราชอาณาจักร

ข้อ ๘ ขงที่นำเข้า หรือส่งออกนอกราชอาณาจักรเพื่อเป็นตัวอย่าง และมีน้ำหนักไม่เกิน ๕ กิโลกรัม ให้ถือว่าได้รับอนุญาตให้นำเข้าหรือส่งออกได้

ความในข้อ ๘ ถูกยกเลิกโดยข้อ ๑ แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๐ (พ.ศ. ๒๕๑๔) ๑ และใช้ความใหม่แทนดังต่อไปนี้

“ข้อ ๘ ขงที่ส่งออกนอกราชอาณาจักรเพื่อเป็นตัวอย่าง และมีน้ำหนักไม่เกิน ๕ กิโลกรัม ให้ถือว่าได้รับอนุญาตให้ส่งออกได้”

ข้อ ๙ ผู้ค้าขงผู้ใดประสงค์จะนำขง นอกจากวัตถุประสงค์ที่ทำขึ้นด้วยขงทั้งหมด หรือแต่บางส่วนเข้าในราชอาณาจักรให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตนำขงเข้าในราชอาณาจักรตามแบบขง ๑๓ ทั่วยกกฎกระทรวงนี้ คือเจ้าพนักงานประจำท้องที่ พร้อมด้วยค่าธรรมเนียม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรหรือผู้ที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรมอบหมายเป็นผู้ออกใบอนุญาตนำขงเข้าในราชอาณาจักรตามแบบขง ๑๔ ทั่วยกกฎกระทรวงนี้ ใบอนุญาตให้มีอายุหกสิบวัน นับแต่วันออกใบอนุญาตและขงที่นำเข้าจะต้องมีใบแสดงแหล่งกำเนิดซึ่งเจ้าหน้าที่ของประเทศ รัฐ หรืออาณาเขตที่เป็นแหล่งผลิตได้ออกให้กำกับมาด้วย

ใบอนุญาตนำยางเข้าในราชอาณาจักรฉบับหนึ่ง ๆ ให้ใช้สำหรับนำยางเข้า เพียงจำนวนไม่เกิน ๕,๐๐๐ กิโลกรัม โดยเรียกเก็บค่าธรรมเนียม ดังนี้

(๑) ใบอนุญาตนำยางเข้าไม่เกิน ๒,๕๐๐ กิโลกรัม ให้เรียกเก็บค่าธรรมเนียมฉบับละ ๕๐ บาท

(๒) ใบอนุญาตนำยางเข้ามากกว่า ๒,๕๐๐ กิโลกรัม แต่ไม่เกิน ๕,๐๐๐ กิโลกรัม ให้เรียกเก็บค่าธรรมเนียม ฉบับละ ๑๐๐ บาท

เมื่อได้ใช้ใบอนุญาตฉบับใดนำยางเข้าในราชอาณาจักร ก็ให้ผู้รับอนุญาตส่งคืนใบอนุญาตฉบับนั้นต่อเจ้าพนักงานประจำท้องที่พร้อมด้วยหลักฐานการนำเข้า

ความในข้อ ๕ ถูกยกเลิกโดยข้อ ๒ แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๐ (พ.ศ. ๒๕๑๔) ๑

ข้อ ๑๐ ผู้ค้ายางผู้ใดประสงค์จะเป็นผู้ส่งยางออกนอกราชอาณาจักร จะส่งออกได้แต่เฉพาะผ่านด่านศุลกากรด่านใดด่านหนึ่งตามข้อ ๑๑ และให้ผู้ประสงค์จะส่งยางออกนอกราชอาณาจักรนั้นยื่นคำขอรับใบอนุญาตให้เป็นผู้ส่งยางออกนอกราชอาณาจักรตามแบบขง ๘ ทำขกกฎกระทรวงนี้ ต่อเจ้าพนักงานประจำท้องที่ซึ่งออกใบอนุญาตค้ายางพร้อมด้วยค่าธรรมเนียมเมื่อเจ้าพนักงานประจำท้องที่ตรวจถูกต้องแล้วให้ออกใบอนุญาตให้เป็นผู้ส่งยางออกนอกราชอาณาจักรตามแบบขง ๑๐ ทำขกกฎกระทรวงนี้

ข้อ ๑๑ เจ้าพนักงานประจำท้องที่จะอนุญาตให้ยางที่จะส่งออกนอกราชอาณาจักรผ่านออกได้เฉพาะด่านศุลกากร ต่อไปนี้

(๑) ด่านศุลกากรกรุงเทพฯ	จังหวัดพระนคร
(๒) ด่านศุลกากรกระบี่	จังหวัดกระบี่
(๓) ด่านศุลกากรเกาะลันตา	จังหวัดกระบี่
(๔) ด่านศุลกากรท่าฉลอม	จังหวัดจันทบุรี
(๕) ด่านศุลกากรกันตัง	จังหวัดตรัง
(๖) ด่านศุลกากรห้วยสตา	จังหวัดตรัง
(๗) ด่านศุลกากรนครศรีธรรมราช	จังหวัดนครศรีธรรมราช

(๘) ด้านสกุลการนราธิวาส	จังหวัดนราธิวาส
(๙) ด้านสกุลการตากใบ	จังหวัดนราธิวาส
(๑๐) ด้านสกุลการสุโหงโก-ลก	จังหวัดนราธิวาส
(๑๑) ด้านสกุลการปัตตานี	จังหวัดปัตตานี
(๑๒) ด้านสกุลการสายบุรี	จังหวัดปัตตานี
(๑๓) ด้านสกุลการพังงา	จังหวัดพังงา
(๑๔) ด้านสกุลการตะกั่วป่า	จังหวัดพังงา
(๑๕) ด้านสกุลการภูเก็ต	จังหวัดภูเก็ต
(๑๖) ด้านสกุลการเบตง	จังหวัดยะลา
(๑๗) ด้านสกุลการระนอง	จังหวัดระนอง
(๑๘) ด้านสกุลการสงขลา	จังหวัดสงขลา
(๑๙) ด้านสกุลการปาดังเบซาร์	จังหวัดสงขลา
(๒๐) ด้านสกุลการสะเดา	จังหวัดสงขลา
(๒๑) ด้านสกุลการเกาะนกง	จังหวัดสตูล
(๒๒) ด้านสกุลการเกาะขาว	จังหวัดสตูล
(๒๓) ด้านสกุลการปากบารา	จังหวัดสตูล
(๒๔) ด้านสกุลการสุโหงอูเป	จังหวัดสตูล
(๒๕) ด้านสกุลการเกาะสมุย	จังหวัดสุราษฎร์ธานี
(๒๖) ด้านสกุลการบ้านดอน	จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ข้อ ๑๒ การส่งขางออกนอกราชอาณาจักรจะส่งออกได้เฉพาะทางด้านสกุลการที่ระบุไว้ในใบอนุญาต และจะต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขดังนี้

(๑) ก่อนส่งขางออกนอกราชอาณาจักรไม่น้อยกว่าสี่สัปดาห์ ผู้ส่งขางออกต้องยื่นคำขอรับใบผ่านด้านสกุลการเพื่อส่งขางออกนอกราชอาณาจักรตามแบบขง ๑๑ ทั่วกฎกระทรวงนี้คือเจ้าพนักงานประจำท้องที่ซึ่งออกใบอนุญาตคำขาง

เพื่อทำการตรวจสอบ บัญชีของผู้ค้าขายและตรวจภายในครอบครองของผู้ค้าขายที่ขอ
ส่งขงออก

(๒) เมื่อเจ้าพนักงานประจำท้องที่ตรวจสอบเป็นการถูกต้องแล้ว ให้
ออกใบผ่านด่านศุลกากรตามแบบขง ๑๒ ท้ายกฎกระทรวงนี้ ส่งไปยังพนักงาน
ศุลกากร ใบผ่านด่านศุลกากรฉบับหนึ่งให้ใช้ได้เพียงครั้งเดียว

ใบผ่านด่านศุลกากรฉบับหนึ่งให้ใช้ได้สำหรับขงที่ส่งออกนอกราชอาณาเขตจำนวน
ไม่เกิน ๕๐,๐๐๐ กิโลกรัมและให้ใช้ได้เพียงครั้งเดียว

ความในวรรคท้ายของข้อ ๑๒ (๒) ถูกยกเลิกโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ. ๒๕๒๗) ฯ

การมีขงไว้ในครอบครอง โรงรีดขง โรงรมขง

ข้อ ๑๓ เมื่อผู้ค้าขายสำหรับร้านค้าขงแห่งหนึ่งประสงค์จะมีขงไว้ในครอบ
ครองจำนวนตั้งแต่ ๑,๒๐๐ กิโลกรัมขึ้นไป ให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตมีขงไว้ใน
ครอบครองตามแบบขง ๑๕ ท้ายกฎกระทรวงนี้ต่อเจ้าพนักงานประจำท้องที่ พร้อม
ด้วยค่าธรรมเนียม เมื่อเจ้าพนักงานประจำท้องที่ได้ตรวจถูกต้องแล้ว ให้ออกใบอนุ
ญาตมีขงไว้ในครอบครองตามแบบขง ๑๖ ท้ายกฎกระทรวงนี้

ข้อ ๑๔ เมื่อผู้ค้าขายประสงค์จะตั้งโรงรีดขง ให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตตั้ง
โรงรีดขงตามแบบขง ๑๗ ท้ายกฎกระทรวงนี้ต่อเจ้าพนักงานประจำท้องที่ พร้อม
ด้วยค่าธรรมเนียม เมื่อเจ้าพนักงานประจำท้องที่ได้ตรวจถูกต้องแล้ว ให้ออกใบ
อนุญาตตั้งโรงรีดขงตามแบบขง ๑๘ ท้ายกฎกระทรวงนี้

ข้อ ๑๕ เมื่อผู้ค้าขายประสงค์จะตั้งโรงรมขง ให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตตั้ง
โรงรมขงตามแบบขง ๑๘ ท้ายกฎกระทรวงนี้ต่อเจ้าพนักงานประจำท้องที่ พร้อม
ด้วยค่าธรรมเนียม เมื่อเจ้าพนักงานประจำท้องที่ได้ตรวจถูกต้องแล้ว ให้ออกใบ
อนุญาตตั้งโรงรมขงตามแบบขง ๒๐ ท้ายกฎกระทรวงนี้

ข้อ ๑๖ ใบอนุญาตตามข้อ ๑๓ ข้อ ๑๔ และข้อ ๑๕ ให้ผู้รับใบอนุญาต
แสดงไว้ในที่ซึ่งเห็นได้ง่าย ณ ที่ทำการของตน

การปลูกใหม่

ข้อ ๑๗ ผู้ใดได้มาซึ่งสิทธิในที่ดินโดยชอบด้วยกฎหมายแล้ว ถ้าประสงค์จะขอรับใบอนุญาตทำการปลูกใหม่ ให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตปลูกใหม่ตามแบบของ ๒๑ ทำขกฏกระทรวงนี้ต่อเจ้าพนักงานประจำท้องที่ พร้อมด้วยค่าธรรมเนียม โดยแสดงจำนวนเนื้อที่และหลักฐานการได้มาซึ่งสิทธิในที่ดิน เมื่อเจ้าพนักงานประจำท้องที่ได้ตรวจถูกต้องแล้ว ให้ออกใบอนุญาตปลูกใหม่ตามแบบของ ๒๒ ทำขกฏกระทรวงนี้

ใบอนุญาตปลูกใหม่ให้มีอายุสองปีนับแต่วันออกใบอนุญาต

ข้อ ๑๘ ผู้ใดรับใบอนุญาตปลูกใหม่ตามข้อ ๑๗ ต้องรายงานผลการปลูกใหม่ตามแบบของ ๒๓ ทำขกฏกระทรวงนี้ต่อเจ้าพนักงานประจำท้องที่ภายในกำหนดสามสัปดาห์ นับแต่วันที่ใบอนุญาตนั้นสิ้นอายุ

เมื่อผู้รับใบอนุญาตปลูกใหม่ประสงค์จะทำขาย ให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตทำขายตามข้อ ๒

ใบอนุญาตและการตั้งตัวแทน

ข้อ ๑๙ ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตตามข้อ ๒ ข้อ ๓ ข้อ ๕ ข้อ ๑๐ ข้อ ๑๓ ข้อ ๑๔ ข้อ ๑๕ หรือข้อ ๑๗ คาบ ให้ทายาทหรือผู้จัดการมรดกยื่นคำแจ้งความตามแบบของ ๒๔ ทำขกฏกระทรวงนี้ต่อเจ้าพนักงานประจำท้องที่ พร้อมกับแสดงสิทธิในการเป็นทายาทหรือผู้จัดการมรดก เมื่อเจ้าพนักงานประจำท้องที่ได้บันทึกว่าตรวจถูกต้องแล้ว ให้ถือว่าทายาทหรือผู้จัดการมรดกนั้น เป็นผู้รับใบอนุญาตต่อไปจนกว่าใบอนุญาตนั้นสิ้นอายุ

ข้อ ๒๐ ใบอนุญาตตามข้อ ๒ ข้อ ๓ ข้อ ๕ ข้อ ๑๐ ข้อ ๑๓ ข้อ ๑๔ ข้อ ๑๕ หรือข้อ ๑๗ จะโอนกันมิได้

ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตตามข้อ ๒ โอนสิทธิในที่ดินของตนไปให้แก่บุคคลอื่น ให้ผู้รับโอนสิทธิในที่ดินซึ่งประสงค์จะทำขอย้ายไปยื่นคำขอทำขอย้ายตามข้อ ๒ ใหม่ ต่อเจ้าพนักงานประจำท้องที่ พร้อมด้วยหลักฐานการรับโอนสิทธิในที่ดิน เมื่อเจ้าพนักงานประจำท้องที่ตรวจถูกต้องแล้วให้ออกใบอนุญาตตามแบบขง ๒ ทำขอย้ายกระทรวงนี้ ให้แก่ผู้รับโอนสิทธิในที่ดินนั้นใหม่

ข้อ ๒๑ ในการติดต่อกับเจ้าพนักงานประจำท้องที่ ถ้าผู้รับใบอนุญาตตามข้อ ๒ ข้อ ๓ ข้อ ๕ ข้อ ๑๐ ข้อ ๑๓ ข้อ ๑๔ ข้อ ๑๕ หรือข้อ ๑๗ ประสงค์จะตั้งตัวแทนเพื่อปฏิบัติการตามใบอนุญาตนั้นๆ แทนตน ให้ผู้รับใบอนุญาตยื่นคำขอตั้งตัวแทนตามแบบขง ๒๕ ทำขอย้ายกระทรวงนี้ต่อเจ้าพนักงานประจำท้องที่ เมื่อเจ้าพนักงานประจำท้องที่ตรวจถูกต้องแล้ว ให้บันทึกการตั้งตัวแทนไว้ในใบอนุญาตนั้น

ผู้รับใบอนุญาตคำขอย้ายตามข้อ ๓ ซึ่งได้ตั้งตัวแทนเพื่อปฏิบัติการตามใบอนุญาตต้องรักษาและกรอกรวบรวมลงในบัญชีตามข้อ ๖ และส่งรายงานการคำขอย้ายตามข้อ ๗ ทั้งตัวแทนนั้นต้องได้รับใบอนุญาตตามข้อ ๓ ด้วย

การออกใบแทน

ข้อ ๒๒ ถ้าใบอนุญาตตามกฎกระทรวงนี้สูญหายหรือถูกทำลาย ให้ผู้รับใบอนุญาตยื่นคำขอรับใบแทนตามแบบขง ๒๖ ทำขอย้ายกระทรวงนี้ต่อเจ้าพนักงานประจำท้องที่ พร้อมด้วยค่าธรรมเนียม เมื่อเจ้าพนักงานประจำท้องที่ตรวจถูกต้องแล้ว ให้ออกใบแทนให้

การคำนวณส่วนเหือชปริมาณฮาง

ข้อ ๒๓ การคำนวณปริมาณฮาง ให้ถือปริมาณของฮางแห่งตามหลักเกณฑ์ดังนี้

- (๑) นายฮางธรรมชาติ ให้ถือว่ามีฮางแห่งสามสิบห้าส่วนในร้อยส่วน
- (๒) นายฮางที่ได้ผ่านกรรมวิธีแปรสภาพจากนายฮางธรรมชาติ ให้ถือว่ามีฮางแห่งตามท่เจ้าพนักงานประจำท้องที่คำนวณได้ตามหลักวิทยการ

(๓) เศษยาง ขางก้อน ขางแผ่น ขางแท่ง หรือยางชนิดอื่นนอกจาก
ที่กล่าวไว้ใน (๑) หรือ (๒) ให้ถือว่าเป็นยางแห้งตามปริมาณในยางนั้น

อาชูปบอนุญาต

ข้อ ๒๔ นอกจากที่ได้ระบุไว้เป็นอย่างอื่นในกฎกระทรวงนี้ บอนุญาตทุก
ชนิดให้มีอายุเพียงวันที่ ๓๑ ธันวาคมของปีที่ออกใบอนุญาต และรัฐมนตรีมีอำนาจ
สั่งให้อายุได้อีกไม่เกินคราวละหนึ่งปี เป็นปี ๆ ไป

ค่าธรรมเนียม

ข้อ ๒๕ ให้กำหนดค่าธรรมเนียมดังนี้

(๑) บอนุญาตค้ายาง	ฉบับละ ๒๕ บาท
(๒) บอนุญาตมีขางไว้ในครอบครอง	ฉบับละ ๑๐๐ บาท
(๓) บอนุญาตตั้งโรงรีดขาง	โรงละ ๑๐๐ บาท
(๔) บอนุญาตตั้งโรงรมขาง	โรงละ ๑๐๐ บาท
(๕) บอนุญาตให้เป็นผู้ส่งขาง	

ออกนอกราชอาณาจักร ฉบับละ ๑๐๐ บาท

(๖) ใบแทนใบอนุญาต ฉบับละ ๕ บาท

(๗) ค่าขอตรวจเอกสารเกี่ยวกับสวนขาง ราชการ ๕ บาท

(๘) สำเนาเอกสาร แผ่นละ ๕ บาท

(๙) ใบผ่านด่านศุลกากรตามแบบขาง ๑๒

คำนวณตามจำนวนขางที่ขอส่ง

ออกนอกราชอาณาจักร กิโลกรัมละ ๐.๒ สตางค์

(ใบผ่านด่านศุลกากรฉบับหนึ่งให้ใช้

สำหรับขางที่ขอส่งออกนอกราชอาณาจักร

จำนวนไม่เกิน ๕๐,๐๐๐ กิโลกรัม)

ความในวรรคท้ายของข้อ ๒๕ (๘) ถูกยกเลิกโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ. ๒๕๖๗) ๑

กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๑๐ (พ.ศ. ๒๕๑๔)

ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมยาง พุทธศักราช ๒๔๘๑

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมยาง พุทธศักราช ๒๔๘๑ และมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมยาง พุทธศักราช ๒๔๘๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติควบคุมยาง (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๔๘๓ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกความในข้อ ๔ แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ ๕ (พ.ศ. ๒๕๑๑) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมยาง พุทธศักราช ๒๕๑๑ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๔ ยางที่ส่งออกนอกราชอาณาจักรเพื่อเป็นตัวอย่าง และมีน้ำหนักไม่เกิน ๕ กิโลกรัม ให้ถือว่าได้รับอนุญาตให้ส่งออกได้”

ข้อ ๒ ให้ยกเลิกข้อ ๕ แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ ๕ (พ.ศ. ๒๕๑๑) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมยาง พุทธศักราช ๒๕๑๑

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑ เมษายน พ.ศ. ๒๕๑๔

ทวีป กลิ่นประทุม

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

(๕๒ ร.จ. ๓ ตอนที่ ๔๒ (ฉบับพิเศษ) ลงวันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๑๔)

หมายเหตุ:— เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจากข้อ ๔ แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ ๕ (พ.ศ. ๒๕๑๑) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมยาง พุทธศักราช ๒๕๑๑ ได้กำหนดให้ถือว่า ยางที่นำเข้าไปในราชอาณาจักรเพื่อเป็นตัวอย่าง และมีน้ำหนักไม่เกิน ๕ กิโลกรัม ได้รับอนุญาตให้นำเข้าได้ และข้อ ๕ กำหนดให้ผู้ค้ายางซึ่งประสงค์จะนำยางเข้าไปในราชอาณาจักรต้องได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร

และสหกรณ์ก่อน และต้องเสียค่าธรรมเนียมการนำเข้าคือเจ้าพนักงานประจำท้องที่ตามอัตราที่กำหนดไว้ แต่โดยที่รัฐบาลได้มีนโยบายให้ยกเลิกการควบคุม การนำยางเข้าในราชอาณาจักร และยกเลิกพิธีศุลกากรขาเข้าสำหรับยางธรรมชาติ สมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎกระทรวง ฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๑๑) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมยาง พุทธศักราช ๒๕๔๑ เพื่อยกเลิกการควบคุมการนำยางเข้าในราชอาณาจักร จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวง ฉบับนี้

กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ. ๒๕๒๗)

ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมยาง พุทธศักราช ๒๕๔๑

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมยาง พุทธศักราช ๒๕๔๑ และมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมยาง พุทธศักราช ๒๕๔๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติควบคุมยาง (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๕๔๓ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ให้ยกเลิกวรรคท้ายของข้อ ๑๒ (๒) และวรรคท้ายของข้อ ๒๕ (๕) แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ ๕ (พ.ศ. ๒๕๑๑) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมยาง พุทธศักราช ๒๕๔๑

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๔ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๒๗

ณรงค์ วงศ์วรรณ

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

(๑๐๐ ร.จ. ๒๑ ตอนที่ ๑๔๔ ลงวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๒๗)

หมายเหตุ:— เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจากข้อ ๑๒ (๒) วรรคท้ายแห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ ๕ (พ.ศ. ๒๕๑๑) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมยาง พุทธศักราช ๒๕๔๑ ได้กำหนดให้ใบผ่านด่านศุลกากรฉบับหนึ่งใช้ได้สำหรับ

ยางที่ขอส่งออกนอกราชอาณาเขต จำนวนไม่เกิน ๕๐,๐๐๐ กิโลกรัม ต่อหนึ่งครั้ง และข้อ ๒๕ (๔) แห่งกฎกระทรวงดังกล่าวกำหนดให้เรียกเก็บค่าธรรมเนียมตามจำนวนไม่เกิน ๕๐,๐๐๐ กิโลกรัม ต่อใบผ่านด่านศุลกากรหนึ่งฉบับเช่นเดียวกัน แต่โดยที่ในปัจจุบันนี้ยางที่ส่งออกแต่ละครั้งมีจำนวนมาก เพื่อให้การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่เป็นไปโดยรวดเร็วและคล่องตัว ทั้งเป็นการลดจำนวนเอกสารให้น้อยลง สมควรยกเลิกการจำกัดจำนวนน้ำหนักยางใบผ่านด่านศุลกากรที่ขอส่งออกนอกราชอาณาเขต จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

ประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

เรื่อง การนำพันธุ์ยางเข้ามาในราชอาณาจักรประเทศไทย

ด้วยทางราชการได้สอบสวนพิจารณาเห็นว่า มีสวนยางบางแห่งในมลายูที่เจ้าของสวนได้ปรับปรุงผสมพันธุ์ยางขึ้นได้เป็นพันธุ์ดี มีคุณภาพในทางให้น้ำยางสูง ซึ่งชาวสวนยางทางประเทศไทยควรนำมาเพาะปลูกขยายพันธุ์ ผสมพันธุ์ของไทยขึ้นบ้าง จึงได้ขอร้องให้ทางรัฐบาลมลายูยกเว้นการห้ามส่งพันธุ์ยางดังกล่าวข้างคั้นออกนอกอาณาเขต เพื่อนำเข้ามาในราชอาณาจักรประเทศไทย โดยอาศัยเงื่อนไขตามข้อความแห่งข้อตกลงควบคุมยางระหว่างประเทศ ข้อ ๑๓

บัดนี้รัฐบาลมลายูได้ประกาศทางหนังสือราชกิจจา (Government Gazette) ของมลายู ฉบับลงวันที่ ๑๒ พฤษภาคม ค.ศ. ๑๙๓๕ ยกเว้นการห้ามนำพันธุ์ยางซึ่งเป็นตาหรือเมล็ด (Budwood or Seeds) จากมลายูมายังประเทศไทย โดยมีข้อไขว่า บรรดาตาหรือเมล็ดทุกรายที่ส่งออกนอกอาณาเขตนั้นต้องมีใบอนุญาตลงลายมือชื่อของเจ้าพนักงานควบคุมยาง (Rubber Controller) ของรัฐบาลมลายูกำกับ และต้องส่งใบอนุญาตฉบับนั้นคืนไปถึงเจ้าพนักงานควบคุมยางนั้นภายในกำหนดหนึ่งเดือนนับตั้งแต่วันที่ออกใบอนุญาตฉบับนั้นเป็นต้นไปพร้อมด้วยการสลักหลังลงลายมือชื่อของผู้ที่รับตาหรือเมล็ดขางนั้น

ฉนั้นจึงขอแจ้งให้ทราบทั่วกันว่า ผู้ใดประสงค์จะนำพันธุ์ยางจากอาณาเขต
มลายู เข้ามาในราชอาณาจักรประเทศไทย ก็ให้ปฏิบัติตามมาตรา ๑๖ แห่งพระราช-
บัญญัติควบคุมยาง พ.ศ. ๒๔๘๑ และข้อไขที่กล่าวแล้ว รายละเอียดต่างๆ จะทราบ
ได้จากเจ้าพนักงานประจำท้องที่ หรือกองการยางจังหวัดพระนคร

ประกาศมา ณ วันที่ ๒๑ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๔๘๒

น.อ. เวชยันตรังสฤษฏ์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรธิการ

(๕๖ ร.จ. ๔๕๑ ตอนที่ ๒๓ (แผนกราชกิจจาฯ) ลงวันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๔๘๒)

ประกาศกระทรวงเกษตรธิการ

เรื่อง ตั้งเจ้าพนักงานประจำท้องที่ตามความในพระราชบัญญัติ

ควบคุมยาง พุทธศักราช ๒๔๘๑

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมยาง พุทธ-
ศักราช ๒๔๘๑ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรธิการ จึงประกาศตั้งผู้มีตำแหน่งตั้ง
ระบุไว้ในประกาศนี้ เป็นเจ้าพนักงานประจำท้องที่ตามความในมาตรา ๔ (๒) แห่ง
พระราชบัญญัติควบคุมยาง พุทธศักราช ๒๔๘๑ คือ

- (๑) พนักงานยาง ซึ่งควบคุมยางอำเภอฉนั้น
- (๒) หัวหน้ากองการยาง

ประกาศมา ณ วันที่ ๑๓ มกราคม พุทธศักราช ๒๔๘๑

น.อ. เวชยันตรังสฤษฏ์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรธิการ

ประกาศกระทรวงเกษตร

เรื่อง แต่งตั้งเจ้าพนักงานประจำท้องที่ตามความในพระราชบัญญัติ

ควบคุมยาง พุทธศักราช ๒๔๘๑

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมยาง พุทธศักราช ๒๔๘๑ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรจึงประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกประกาศกระทรวงเกษตรราชการ เรื่อง แต่งตั้งเจ้าพนักงานประจำท้องที่ตามความในพระราชบัญญัติควบคุมยาง พุทธศักราช ๒๔๘๑ ลงวันที่ ๒๕ เมษายน ๒๔๘๔ และลงวันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๔๘๔

ข้อ ๒ แต่งตั้งให้ผู้มีตำแหน่งดังต่อไปนี้ เป็นเจ้าพนักงานประจำท้องที่ตามความในมาตรา ๔ (๒) แห่งพระราชบัญญัติควบคุมยาง พุทธศักราช ๒๔๘๑ คือ

(๑) นายอำเภอท้องที่ หรือผู้รักษาราชการแทน

(๒) ปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอ หรือผู้รักษาราชการแทน

(๓) เกษตรอำเภอท้องที่ หรือผู้รักษาราชการแทน

ทั้งนี้ สำหรับท้องที่อำเภอและกิ่งอำเภอทุกแห่งที่มีการปลูกยาง ทำยาง ค้ำยาง หรือมียางในครอบครอง เว้นแต่ท้องที่ในจังหวัดพระนครและธนบุรี ให้ผู้อำนวยการกอง กองการยาง หรือผู้รักษาราชการแทนเป็นเจ้าพนักงานประจำท้องที่

ประกาศ ณ วันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๔๘๓

หม่อมราชวงศ์จักรทอง ทองใหญ่

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร

(๘๗ ร.จ. ๓๑๗๔ ตอนที่ ๑๐๔ (แผนกราชกิจจานุ) ลงวันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๔๘๓)

ประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

เรื่อง แต่งตั้งผู้ตรวจการตามความในพระราชบัญญัติควบคุมยา

พุทธศักราช ๒๔๘๑

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔ (๓) และมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมยา พุทธศักราช ๒๔๘๑ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกประกาศกระทรวงเกษตร เรื่อง แต่งตั้งผู้ตรวจการตามความในพระราชบัญญัติควบคุมยา พุทธศักราช ๒๔๘๑ ลงวันที่ ๒๖ ตุลาคม พ.ศ. ๒๔๗๓

ข้อ ๒ แต่งตั้งให้ผู้มีตำแหน่ง ดังต่อไปนี้ เป็นผู้ตรวจการตามความในพระราชบัญญัติควบคุมยา พุทธศักราช ๒๔๘๑ คือ

- (๑) ผู้อำนวยการกอง กองการยาง กรมวิชาการเกษตร
- (๒) ผู้อำนวยการศูนย์วิจัยการยาง กองการยาง กรมวิชาการเกษตร
- (๓) ผู้ตรวจการเกษตรภาคใต้ กรมวิชาการเกษตร
- (๔) ข้าราชการพลเรือนระดับ ๓ ขึ้นไป ในกรมการยาง ซึ่งกรมวิชาการเกษตร มีคำสั่งแต่งตั้งให้ปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งหัวหน้างานในกองการยางกรมวิชาการเกษตร
- (๕) นักวิชาการเกษตร และนักวิทยาศาสตร์ ตั้งแต่ระดับ ๓ ขึ้นไป กองการยาง กรมวิชาการเกษตร
- (๖) เกษตรจังหวัดแบ่งจังหวัดนั้น ในสังกัดสำนักงานเกษตรจังหวัด กรมส่งเสริมการเกษตร

(๗) เจ้าพนักงานประจำท้องที่ตามประกาศกระทรวงเกษตร เรื่อง แต่งตั้งเจ้าพนักงานประจำท้องที่ ลงวันที่ ๒๖ ตุลาคม พ.ศ. ๒๔๗๓ ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้เป็นเจ้าพนักงานประจำท้องที่ ตามพระราชบัญญัติควบคุมยา พุทธศักราช ๒๔๘๑

ประกาศ ณ วันที่ ๘ มกราคม ๒๕๒๑

ป. กรรณสูตร

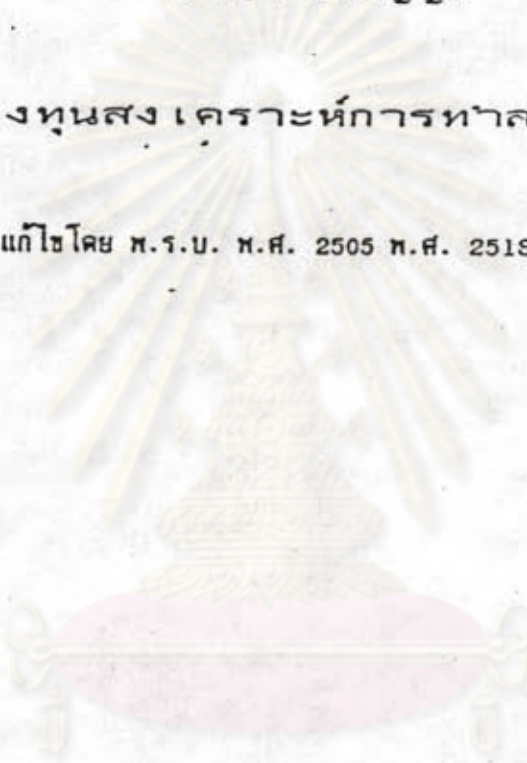
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

(๕๕ ร.จ. ๔๒๕ ตอนที่ ๑๘ (แผนกราชการ) ลงวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๒๑)

พระราชบัญญัติ

กองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง

พ.ศ. 2503 แก้ไขโดย พ.ร.บ. พ.ศ. 2505 พ.ศ. 2518 และ พ.ศ. 2530

ศูนย์วิทยพัชการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

พระราชบัญญัติ

กองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง

พ.ศ. 2503 แก้ไขโดย พ.ร.บ. พ.ศ. 2505 พ.ศ. 2518 และ พ.ศ. 2530

ในพระปรมาภิไธย

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช

สังวาลย์

ผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

ให้ไว้ ณ วันที่ 25 สิงหาคม พ.ศ. 2503

เป็นปีที่ 15 ในรัชกาลปัจจุบัน

โดยที่เป็นการสมควรจัดให้มีกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางเพื่อช่วยเหลือเจ้าของสวนยางปรับปรุงสวนยางให้ดีขึ้น

พระมหากษัตริย์โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาร่างรัฐธรรมนูญในฐานะรัฐสภา จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง พ.ศ. 2503"

มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา 3 ในพระราชบัญญัตินี้

"ต้นยาง" หมายความว่า ต้นยางพารา (HEVEA SPP)

"ยางพันธุ์ดี" หมายความว่า ต้นยางพันธุ์ที่ให้ผลดีตามที่คณะกรรมการกำหนด โดยคำแนะนำ

ของกรมกสิกรรม

"สวนยาง" หมายความว่า ที่ดินปลูกต้นยางมีเนื้อที่ไม่น้อยกว่าสองไร่ แต่ละไร่มีต้นยางปลูกไม่น้อยกว่าสิบต้น และโดยส่วนเฉลี่ยไม่น้อยกว่าไร่ละยี่สิบห้าต้น

"สวนขนาดเล็ก" หมายความว่า สวนยางที่มีเนื้อที่ไม่เกินห้าสิบไร่

"สวนขนาดกลาง" หมายความว่า สวนยางที่มีเนื้อที่เกินห้าสิบไร่ แต่ไม่ถึงสองร้อยห้าสิบไร่

"สวนขนาดใหญ่" หมายความว่า สวนยางที่มีเนื้อที่ตั้งแต่สองร้อยห้าสิบไร่ขึ้นไป

"เจ้าของสวนยาง" หมายความว่า ผู้ทำสวนยางและมีสิทธิได้รับผลผลิตจากต้นยางในสวนยางที่เท่านั้น

"ยาง" หมายความว่า น้ำยาง ยางแผ่น ยางเครพ ยางก้อน เศษยาง หรือยางในลักษณะอื่นใดอันผลิตขึ้นหรือได้มาจากส่วนใด ๆ ของต้นยาง แต่ไม่รวมถึงวัตถุประติรูปจากยาง

"การปลูกแทน" หมายความว่า การปลูกยางพันธุ์ดีหรือไม้ยืนต้นชนิดอื่นที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจตามที่คณะกรรมการกำหนดแทนต้นยางเก่าหรือไม้ยืนต้นเก่า หักหมดหรือบางส่วน

"ปีสงเคราะห์" หมายความว่า ระยะเวลาตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม ของปีหนึ่งถึง วันที่ 30 กันยายน ของปีถัดไป และให้ใช้ปี พ.ศ. ที่ถัดไปเป็นชื่อสำหรับปีสงเคราะห์นั้น

"เจ้าพนักงานสงเคราะห์" หมายความว่า บุคคลซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้เป็นเจ้าพนักงานสงเคราะห์

"คณะกรรมการ" หมายความว่า คณะกรรมการสงเคราะห์การหาสวนยาง

"ผู้อำนวยการ" หมายความว่า ผู้อำนวยการสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การหาสวนยาง

"รัฐมนตรี" หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

[มาตรานี้ได้แก้ไขเพิ่มเติมตามมาตรา 3 แห่ง พ.ร.บ. กองทุนสงเคราะห์การหาสวนยาง พ.ศ. 2503 (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2505 และมาตรา 3 แห่ง พ.ร.บ. กองทุนสงเคราะห์การหาสวนยาง (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2518]

มาตรา 4 ให้จัดตั้งกองทุนขึ้นกองทุนหนึ่ง ประกอบด้วยเงินสงเคราะห์ซึ่งส่งมอบตามพระราชบัญญัตินี้ เรียกว่า "กองทุนสงเคราะห์การหาสวนยาง" เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการหาสวนยางที่ได้ผลน้อยให้ได้ผลดียิ่งขึ้น

ให้กองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง เป็นนิติบุคคล มีวัตถุประสงค์เพื่อดำเนินการสงเคราะห์การทำสวนยางตามพระราชบัญญัตินี้และให้มีอำนาจกระทำการใด ๆ ที่จำเป็น หรือเป็นอุปสรรคแก่วัตถุประสงค์ดังกล่าวนี้ได้ รวมทั้งการทำสวนยางและสวนไม้ยืนต้นตลอดจนกิจการที่เกี่ยวข้อง เป็นการสาธิตและส่งเสริมเพื่อประโยชน์ในการสงเคราะห์กับให้รวมตลอดถึงการดำเนินการส่งเสริมหรือสงเคราะห์การปลูกแทนไม้ยืนต้นชนิดอื่นที่มีความสำคัญทาง เศรษฐกิจตามที่รัฐบาลมอบหมาย

ให้กองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางมีสำนักงานแห่งใหญ่ในกรุงเทพมหานคร เรียกว่า "สำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง"

[มาตรานี้ได้แก้ไขเพิ่มเติมตามมาตรา 4 แห่ง พ.ร.บ. กองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง พ.ศ. 2503 (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2518]

มาตรา 4 ทวิ ในการดำเนินการส่งเสริมหรือสงเคราะห์การปลูกแทนไม้ยืนต้นชนิดอื่น ตามมาตรา 4 ให้ใช้เงินทุนค่าใช้จ่ายจากรัฐบาล หรือจากกองทุนสงเคราะห์เกษตรกร ตามกฎหมายว่าด้วยกองทุนสงเคราะห์เกษตรกร

[มาตรานี้ แก้ไขเพิ่มเติมตามมาตรา 5 แห่ง พ.ร.บ. กองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง พ.ศ. 2503 (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2518]

มาตรา 5 บุคคลใดส่งยางออกนอกราชอาณาจักรต้องเสียเงินสงเคราะห์ตามหลักเกณฑ์วิธีการ เงื่อนไข และอัตราเงินสงเคราะห์ที่รัฐมนตรีประกาศในราชกิจจานุเบกษา สำหรับการกำหนดอัตราเงินสงเคราะห์ จะต้องได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรีก่อน

ในการกำหนดอัตราเงินสงเคราะห์ตามวรรคหนึ่ง ให้นำจำนวนเงินสงเคราะห์ที่กองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางต้องจ่ายเพื่อการสงเคราะห์ในแต่ละปีและอัตราอากรขาออก ตามกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากรที่เรียกเก็บจากยางออกนอกราชอาณาจักรมาเป็นหลักในการพิจารณาด้วย โดยที่อัตราค่าน้ำหนักยางหนึ่งกิโลกรัมเป็นเกณฑ์

การคำนวณจำนวนเงินสงเคราะห์ที่บุคคลตามวรรคหนึ่งต้องเสีย ถ้าเศษของน้ำหนักยางเกินครึ่งกิโลกรัม ให้คิดเงินสงเคราะห์เท่ากับน้ำหนักยางหนึ่งกิโลกรัม ถ้าเศษของน้ำหนักยางไม่ถึงครึ่งกิโลกรัม ให้ถือเป็นน้ำหนักที่ไม่ต้องนำมาคำนวณ

สำหรับช่างที่ส่งออกนอกราชอาณาจักร เพื่อเป็นตัวอย่างซึ่งมีน้ำหนักไม่เกินห้ากิโลกรัม หรือ ยางที่กระหวาง ทบวง กรม เป็นผู้ส่งออกเพื่อประโยชน์ใด ๆ อันมิใช่เพื่อการค้า ไม่ว่าจะมีน้ำหนักเท่าใด ให้ ได้รับยกเว้นไม่ต้องเสียเงินสงเคราะห์

[มาตรานี้ แก้ไขเพิ่มเติมตามมาตรา 3 แห่ง พ.ร.บ. กองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง พ.ศ. 2503 (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2530]

มาตรา 6 ให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา ให้งดการเรียกเก็บเงินสงเคราะห์จากบุคคลผู้ส่งออกนอกราชอาณาจักรซึ่งต้องเสียตามมาตรา 5 ได้ โดยกำหนดระยะเวลาตามที่เห็นสมควร ทั้งนี้จะงดเว้นการเรียกเก็บสำหรับยางทุกชนิดหรือเฉพาะบางชนิดก็ได้

มาตรา 7 เงินสงเคราะห์ที่เก็บได้ตามมาตรา 5 ให้ส่งสมทบกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง และให้ใช้จ่ายในกิจการที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้โดยเฉพาะ

มาตรา 8 ผู้จะได้รับการสงเคราะห์ตามพระราชบัญญัตินี้ต้องเป็นเจ้าของสวนยางที่มีต้นยางอายุกว่ายี่สิบห้าปีขึ้นไป หรือต้นยางทรุดโทรมเสียหาย หรือต้นยางที่ได้ผลน้อย

การสงเคราะห์ต้องจัดทำด้วยการปลูกแทน และจะสงเคราะห์ประการอื่นเพื่อประโยชน์ในการปลูกแทน โดยจ่ายให้แก่เจ้าของสวนยางซึ่งยางพันธุ์ดี พันธุ์ไม้ยืนต้น พันธุ์พืช ปุ๋ย เครื่องมือเครื่องใช้ จัดบริการอย่างอื่นช่วยเหลือหรือจ่ายเงินให้ก็ได้ ทั้งนี้ จะจัดให้อย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างก็ได้

มาตรา 9 ให้มีคณะกรรมการเพื่อดำเนินกิจการกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง คณะหนึ่ง เรียกโดยย่อว่า "ก.ส.ย." ประกอบด้วยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ หรือรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์มอบหมายเป็นประธานกรรมการ ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เป็นรองประธานกรรมการ เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ผู้อำนวยการสำนักงานงบประมาณ อธิบดีกรมวิชาการเกษตร อธิบดีกรมส่งเสริมการเกษตร อธิบดีกรมศุลกากร ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยยาง กรมวิชาการเกษตร เนการกรรมการ และกรรมการอื่นอีกไม่เกินหกคน ซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งจากเจ้าของสวนยางสี่คนและบุคคลอื่นซึ่งมีสำเนียงเกี่ยวข้องกับการยางสองคน

ให้ผู้อำนวยการเป็นกรรมการและเลขานุการ

[มาตรานี้ แก้ไขเพิ่มเติมตามมาตรา 4 แห่ง พ.ร.บ. กองทุนสงเคราะห์การหา
สวนยาง พ.ศ. 2503 (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2530]

มาตรา 10 กรรมการซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี

ในกรณีที่กรรมการซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ หรือในกรณีที่คณะรัฐมนตรี
แต่งตั้งกรรมการเพิ่มขึ้นในระหว่างที่กรรมการซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่ง ให้ผู้ได้รับแต่งตั้งให้
ดำรงตำแหน่งแทนหรือเป็นกรรมการเพิ่มขึ้นอยู่ในตำแหน่ง เท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งได้แต่งตั้งไว้แล้ว

เมื่อครบกำหนดตามวาระดังกล่าวในวาระหนึ่ง หากยังมีได้มีการแต่งตั้งกรรมการขึ้นใหม่ให้
กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้นอยู่ในตำแหน่งเพื่อดำเนินงานต่อไป จนกว่ากรรมการซึ่งได้รับแต่งตั้ง
ใหม่เข้ารับหน้าที่

กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้

[มาตรานี้ แก้ไขเพิ่มเติมตามมาตรา 4 แห่ง พ.ร.บ. กองทุนสงเคราะห์การหา
สวนยาง พ.ศ. 2503 (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2530]

มาตรา 11 นอกจากพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา 10 กรรมการซึ่งคณะรัฐมนตรี
แต่งตั้งพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

- (1) ตาย
- (2) ลาออก
- (3) คณะรัฐมนตรีมีมติให้ออก
- (4) เป็นบุคคลล้มละลาย
- (5) เป็นคนไร้ความสามารถ หรือเสมือนไร้ความสามารถ
- (6) ได้รับโทษจำคุก โดยคำพิพากษาถึงที่สุดหรือคำสั่งที่ชอบด้วย
กฎหมายให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้
กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ
- (7) พ้นจากการเป็นเจ้าของสวนยางหรือเป็นผู้ไม่เกี่ยวข้องกับ
การยาง

[มาตรานี้ แก้ไขเพิ่มเติมตามมาตรา 4 แห่ง พ.ร.บ. กองทุนสงเคราะห์การหา
สวนยาง พ.ศ. 2503 (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2530]

มาตรา 12 การประชุมคณะกรรมการ ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง ของ
จำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม ถ้าประธานกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุมหรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่
ได้ ให้รองประธานกรรมการ เป็นประธานในที่ประชุม ถ้าประธานกรรมการและรองประธานกรรมการไม่อยู่ใน
ที่ประชุมหรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ให้ที่ประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่ง เป็นประธานในที่ประชุม

[มาตรานี้ แก้ไขเพิ่มเติมตามมาตรา 5 แห่ง พ.ร.บ. กองทุนสงเคราะห์การหา
สวนยาง พ.ศ. 2503 (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2530]

มาตรา 13 ให้คณะกรรมการมีอำนาจและหน้าที่ควบคุมดูแลทั่วไปซึ่งกิจการกองทุน
สงเคราะห์การหาสวนยาง และโดยเฉพาะให้มีอำนาจและหน้าที่ดังต่อไปนี้ คือ

- (1) ดำเนินกิจการสงเคราะห์การหาสวนยาง
- (2) วางข้อบังคับหรือระเบียบเกี่ยวกับการบริหารงานหรือการเงิน เพื่อดำเนินการ

การสงเคราะห์การหาสวนยาง

(3) วางข้อบังคับว่าด้วยการบรรจุ การแต่งตั้ง การถอดถอน การเลื่อนขึ้นเงิน
เดือน การตัดเงินเดือน การลดขึ้นเงินเดือน วินัยของพนักงาน ตลอดจนกำหนดอัตรา ค่าแห่ง เงินเดือน
ค่าจ้าง ค่าพาหนะ เบี้ยเลี้ยง ค่าเช่าบ้านหรือที่พัก ค่าทดแทน และเงินที่ควรจะจ่ายอย่างอื่น

- (4) วางข้อบังคับว่าด้วยเครื่องแบบพนักงาน

คณะกรรมการจะมอบอำนาจและหน้าที่ของคณะกรรมการอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่าง
ให้ผู้ดำเนินการดำเนินการก็ได้ โดยกำหนดไว้ในข้อบังคับหรือระเบียบตาม (2)

[มาตรานี้ แก้ไขเพิ่มเติมตามมาตรา 6 แห่ง พ.ร.บ. กองทุนสงเคราะห์การหา
สวนยาง พ.ศ. 2503 (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2530]

มาตรา 14 ให้ประธานกรรมการ กรรมการ และเลขานุการคณะกรรมการ ได้รับเบี้ยประชุม
และประโยชน์ตอบแทนอื่นตามระเบียบที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

[มาตรานี้ แก้ไขเพิ่มเติมตามมาตรา 6 แห่ง พ.ร.บ. กองทุนสงเคราะห์การหา
สวนยาง พ.ศ. 2503 (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2530]

มาตรา 15 ให้คณะกรรมการเป็นผู้แต่งตั้ง กอตกอน และกำหนดอัตราเงินเดือนของ
ผู้อำนวยการด้วยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี

ให้ผู้อำนวยการได้รับประโยชน์ตอบแทนอื่นที่พนักงานของสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การหา
สวนยางพึงได้รับด้วย

[มาตรานี้ แก้ไขเพิ่มเติมตามมาตรา 6 แห่ง พ.ร.บ. กองทุนสงเคราะห์การหา
สวนยาง พ.ศ. 2503 (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2530]

มาตรา 16 ให้ผู้อำนวยการมีอำนาจหน้าที่ดำเนินการให้เป็นไปตามมติของกรรมการ และ
ให้ผู้อำนวยการบังคับบัญชาพนักงานทุกตำแหน่ง

ในเมื่อผู้อำนวยการไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้คณะกรรมการแต่งตั้งผู้รักษาการแทน

ให้ผู้รักษาการแทนผู้อำนวยการมีอำนาจและหน้าที่อย่างเดียวกับผู้อำนวยการ เว้นแต่อำนาจ
และหน้าที่ของผู้อำนวยการในฐานะกรรมการ

มาตรา 17 ในกิจการเกี่ยวกับบุคคลภายนอก ให้ผู้อำนวยการเป็นตัวแทนของกองทุน
สงเคราะห์การหาสวนยาง และเพื่อการนี้ ผู้อำนวยการจะมอบให้บุคคลใด ๆ ปฏิบัติการบางอย่างแทนด้วยความ
เห็นชอบของคณะกรรมการก็ได้

มาตรา 18 ทุก ๆ ปีสงเคราะห์ ให้คณะกรรมการจัดสรรเงินสงเคราะห์ที่เก็บได้ตาม
มาตรา 5 ดังต่อไปนี้

(1) จำนวนไม่เกินร้อยละห้า เป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานค้นคว้าทดลอง
เกี่ยวกับกิจการยางในอันที่จะเป็นประโยชน์แก่เจ้าของสวนยางโดยเฉพาะ มอบไว้แก่กรมวิชาการเกษตรเป็น
งวด ๆ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐมนตรีกำหนด เงินที่กรมวิชาการเกษตรได้รับนี้ มิให้ถือว่าเป็นรายรับตาม
กฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ

(2) จำนวนไม่เกินร้อยละสิบ เป็นค่าใช้จ่ายในการบริหารงานการสงเคราะห์
การหาสวนยางของสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การหาสวนยาง หากเงินจำนวนที่ตั้งไว้มีไม่พอจ่ายในงานต่าง ๆ
ดังกล่าวให้รัฐบาลตั้งรายจ่ายเพิ่มเติมในงบประมาณประจำปีตามความจำเป็น

(3) จำนวนเงินนอกจาก (1) และ (2) เป็นเงินที่จัดสรรไว้เพื่อสงเคราะห์เจ้าของสวนยางตามพระราชบัญญัตินี้ทั้งสิ้น และจะจ่ายเพื่อการอื่นใดมิได้

เงินอันเป็นดอกผลของเงินสงเคราะห์ที่เกิดขึ้นได้ตามมาตรา 5 ถ้าหากมี ให้คณะกรรมการจัดสรรเป็นค่าใช้จ่ายในการบริหารงานการสงเคราะห์การหาสวนยางเพิ่มขึ้นจากที่จัดสรรไว้ตาม (2) เท่าจำนวนที่เห็นว่าจำเป็น ส่วนจำนวนเงินที่เหลือถ้าหากมี ให้จ่ายสมทบเงินที่จัดสรรไว้เพื่อสงเคราะห์เจ้าของสวนยางในปีสงเคราะห์ถัดไป

เงินที่จัดสรรไว้เพื่อการสงเคราะห์เจ้าของสวนยางตาม (3) หากมีเหลือจ่ายในปีสงเคราะห์ใด ให้นำเงินที่เหลือจ่ายไปสมทบเงินที่จัดสรรไว้เพื่อสงเคราะห์เจ้าของสวนยางตาม (3) ในปีสงเคราะห์ถัดไป

[มาตรานี้ แก้ไขเพิ่มเติมตามมาตรา 4 แห่ง พ.ร.บ. กองทุนสงเคราะห์การหาสวนยาง พ.ศ. 2503 (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2505 และ มาตรา 7 แห่ง พ.ร.บ. กองทุนสงเคราะห์การหาสวนยาง พ.ศ. 2503 (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2530]

มาตรา 19 เงินสงเคราะห์ที่ได้จัดสรรไว้เพื่อสงเคราะห์เจ้าของสวนยางตาม มาตรา 18 (3) นั้น แต่ละปีให้แบ่งส่วนสงเคราะห์เจ้าของสวนยางตามประเภทของสวนยาง ดังต่อไปนี้

ประเภทสวนขนาดใหญ่	ร้อยละสิบ
ประเภทสวนขนาดกลาง	ร้อยละยี่สิบ
ประเภทสวนขนาดเล็ก	ร้อยละเจ็ดสิบ

แต่ถ้าสวนประเภทหนึ่งมีผู้ได้รับการสงเคราะห์น้อยกว่าส่วนที่กำหนดให้คณะกรรมการมีอำนาจพิจารณาส่งเงินที่เหลือไปเพิ่มให้แก่สวนประเภทอื่นได้ ในกรณีเช่นว่านี้มีให้น้ำอัตราส่งเงินสงเคราะห์ที่กำหนดไว้ข้างต้นมาใช้บังคับ

เจ้าของสวนยางประเภทเดียวกันอาจได้รับการสงเคราะห์มากกว่ากัน หรืออาจได้รับการสงเคราะห์ก่อนหลังกัน หรืออาจไม่ได้รับการสงเคราะห์ก็ได้ ทั้งนี้ ให้คณะกรรมการจัดสรรตามกำลังเงินสงเคราะห์ที่จัดสรรไว้และโดยคำนึงถึงประโยชน์ที่จะพึงได้จากการเพิ่มปริมาณผลจากต้นยางเป็นส่วนรวม

การที่เจ้าของสวนยางรายใดไม่ได้รับการสงเคราะห์ตามวรรคก่อน ย่อมไม่เป็นเหตุให้เสียสิทธิในการที่จะได้รับการสงเคราะห์ในปีต่อ ๆ ไป

มาตรา 20 เจ้าของสวนยางผู้ใดประสงค์จะขอรับการสงเคราะห์ตามพระราชบัญญัตินี้ให้ยื่นคำขอรับการสงเคราะห์ต่อเจ้าพนักงานสงเคราะห์ประจำท้องที่ที่สวนยางนั้นตั้งอยู่ ตามแบบและวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

ในกรณีที่ผู้ขอรับการสงเคราะห์เป็นผู้ทำสวนยางในที่ดินที่ตนเช่าหรืออาศัยบุคคลอื่น ผู้ขอรับการสงเคราะห์ต้องแสดงต่อเจ้าพนักงานสงเคราะห์ให้เป็นที่พอใจด้วยว่า ผู้ให้เช่าหรือผู้ให้อาศัยได้ให้ความยินยอมในการที่ตนขอรับการสงเคราะห์ด้วยแล้ว

เพื่อประโยชน์ในการสำรวจตรวจสอบของคณะกรรมการในการพิจารณาให้การสงเคราะห์ ผู้รับการสงเคราะห์ต้องอำนวยความสะดวกและปฏิบัติการตามคำสั่งของคณะกรรมการ หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ ตามความจำเป็น

มาตรา 21 เจ้าของสวนยางซึ่งมีสวนยางแปลงเดียวมีเนื้อที่ไม่เกินสิบห้าไร่ หรือหลายแปลงมีเนื้อที่รวมกันไม่เกินสิบห้าไร่ จะขอรับการสงเคราะห์ด้วยการสร้างสวนยางพันธุ์ดีในที่ดินแปลงใหม่ ซึ่งที่ดินแปลงนั้นมีเนื้อที่ตั้งแต่สิบห้าไร่ขึ้นไปแผนการปลูกแทนในที่ดินสวนยางเดิมก็ได้ แต่จะได้รับการสงเคราะห์เพียงเท่าที่จะได้รับสำหรับสวนยางที่มีอยู่เดิมเท่านั้น

[มาตรานี้ได้แก้ไขเพิ่มเติมตามมาตรา 5 แห่ง พ.ร.บ. กองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2505]

มาตรา 21 ทวิ เพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมให้มีการทำสวนยางพันธุ์ดีเพิ่มขึ้น ในกรณีที่ผู้ซึ่งไม่มีสวนยางมาก่อนและมีที่ดินเป็นของตนเอง ไม่น้อยกว่าสองไร่ มีความประสงค์จะขอรับการสงเคราะห์ในการทำสวนยาง ให้ยื่นคำขอรับการสงเคราะห์ต่อสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางตามแบบและวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

ในการดำเนินการสงเคราะห์ตามวรรคหนึ่งให้ใช้เงินอุดหนุนหรือเงินจากงบประมาณประจำปี หรือเงินที่รัฐบาลจัดให้

ให้คณะกรรมการมีอำนาจจัดสรรเงินสงเคราะห์ให้แก่ผู้ขอรับการสงเคราะห์ตามวรรคหนึ่งได้รายละเอียดไม่เกินสิบห้าไร่ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีกำหนดโดยคำแนะนำของ

คณะกรรมการโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ให้นำความในมาตรา 22 และมาตรา 23 มาใช้บังคับแก่ผู้ได้รับการสงเคราะห์ตามมาตรา
โดยอนุโลม

ในกรณีที่ผู้ขอรับการสงเคราะห์ตามวรรคหนึ่งไม่ได้รับการสงเคราะห์ ย่อมไม่เป็นเหตุให้เสีย
สิทธิในการที่จะได้รับการสงเคราะห์ในปีต่อ ๆ ไป

[มาตรานี้ แก้ไขเพิ่มเติมตามมาตรา 8 แห่ง พ.ร.บ. กองทุนสงเคราะห์การหา
สวนยาง พ.ศ. 2503 (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2530]

มาตรา 22 เจ้าของสวนยางผู้ได้รับการสงเคราะห์ตามพระราชบัญญัตินี้ไม่ปฏิบัติตาม หรือ
ฝ่าฝืนกฎกระทรวง ข้อบังคับ ระเบียบ หรือคำสั่งของคณะกรรมการ หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งสั่งการตาม
พระราชบัญญัตินี้ คณะกรรมการมีอำนาจสั่งให้ระงับการสงเคราะห์เสียได้

มาตรา 23 เงินสงเคราะห์ที่เจ้าของสวนยางได้รับสงเคราะห์ตามพระราชบัญญัตินี้ให้ได้รับ
ยกเว้นไม่ต้องเสียภาษีอากรและค่าธรรมเนียมใด ๆ

มาตรา 24 เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้กรรมการ เจ้าหน้าที่งานสงเคราะห์ และ
บุคคลที่ได้รับมอบหมายเป็นหนังสือจากคณะกรรมการ มีอำนาจดังต่อไปนี้

(1) เข้าไปในสวนยางที่เจ้าของสวนยางขอรับการสงเคราะห์ และที่ดินต่อเนื่อง
กับสวนยางนั้น เพื่อทำการสำรวจตรวจสอบและรังวัด

(2) มีหนังสือเรียกเจ้าของสวนยางผู้ขอรับการสงเคราะห์และบุคคลใด ๆ ที่มี
เหตุควรเชื่อว่าอาจให้ข้อเท็จจริงใด ๆ เกี่ยวแก่การที่จะเป็นประโยชน์แก่การปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้มา
ให้ถ้อยคำ

(3) มีหนังสือเรียกให้บุคคลดังกล่าวใน (2) ส่งหรือแสดงเอกสารใด ๆ อันมี
เหตุควรเชื่อว่าจะจะเป็นประโยชน์แก่การปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 25 ภายในกำหนดเวลาหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันสิ้นปีสงเคราะห์ทุกปีให้คณะกรรมการ
จัดทำบัญชีแสดงฐานะการเงิน โดยมีคำรับรองการตรวจสอบของคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินและทำรายงาน
แสดงผลการปฏิบัติงานเสนอต่อรัฐมนตรี

ให้รัฐมนตรีจัดให้มีการประกาศบุคคลและรายงานดังกล่าวในราชกิจจานุเบกษา

โดยมีชกซ้ำ

[มาตรานี้ ได้แก้ไขเพิ่มเติมตามมาตรา 6 แห่ง พ.ร.บ. กองทุนสงเคราะห์การหา
สวนยาง (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2505]

มาตรา 26 ผู้ใดกระทำด้วยประการใด ๆ เพื่อหลีกเลี่ยงไม่เสียเงินสงเคราะห์ตาม
มาตรา 5 หรือเพื่อเสียเงินสงเคราะห์น้อยกว่าที่ควรเสีย ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกิน
สิบเท่าของเงินสงเคราะห์ที่ยังต้องชำระ แต่ต้องไม่น้อยกว่าหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

เงินค่าปรับตามมาตรา นี้ให้ถือว่าเป็นเงินสงเคราะห์ที่เกิดขึ้นได้ตามมาตรา 5 และให้นำส่งสมทบ
กองทุนสงเคราะห์การหาสวนยาง

มาตรา 27 ผู้ใดชักชวนหรือไม่ให้ความสะดวกแก่กรรมการ เจ้าหน้าที่งานสงเคราะห์ หรือ
บุคคลที่ได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการในการปฏิบัติการตามมาตรา 24 (1) หรือไม่ปฏิบัติตามหนังสือเรียกซึ่ง
บุคคลดังกล่าวได้เรียกตามมาตรา 24 (2) หรือ (3) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบวัน หรือปรับไม่เกินห้าร้อย
บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 28 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และมี
อำนาจแต่งตั้ง เจ้าหน้าที่งานสงเคราะห์และออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้
กฎกระทรวงนั้นเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้
ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ พ.ร.บ. พ.ศ. 2503 และ พ.ร.บ. พ.ศ. 2505

จอมพล ส. ธนะรัชต์

นายกรัฐมนตรี

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ พ.ร.บ. พ.ศ. 2518

สัญญา ธรรมศักดิ์

นายกรัฐมนตรี

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ พ.ร.บ. พ.ศ. 2530

พลเอก ป. ศิริสุทนต์

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ

เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับ พ.ศ. 2503 คือ โดยที่สวนยางในประเทศไทย ส่วนมากเป็นสวนเก่าและเป็นยางที่มีอายุขัยสั้น เป็นเหตุให้การผลิตยางไม่ได้ผลตามที่ควร จะได้ และโดยที่การแก้ไขสภาพที่เป็นอยู่ดังกล่าวให้ดีขึ้น ต้องกระทำให้ด้วยการปลูกยาง พันธุ์ดีแทนยางเก่า จึงสมควรให้มีกฎหมายจัดตั้งกองทุนขึ้นเพื่อใช้จ่ายในการนี้

เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับที่ 2 พ.ศ. 2505 คือ เพื่อให้มี บทบัญญัติให้คณะกรรมการสงเคราะห์การหาสวนยาง มีอำนาจนำเงินที่เป็นดอกผลของเงิน สงเคราะห์ ถ้าหากมีมาใช้จ่ายในการบริหารงานสงเคราะห์การหาสวนยางและสงเคราะห์ ผู้หาสวนยาง ได้ตามความเหมาะสม และแก้บทบัญญัติให้เจ้าของสวนยางขนาดเล็กมีโอกาสได้ รับการสงเคราะห์การหาสวนยาง ในที่ดินแปลงใหม่ได้มากยิ่งขึ้น

เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับที่ 3 พ.ศ. 2518 คือ เนื่องจากไม้ ยืนต้นบางชนิด เช่น มะพร้าว ปาล์ม น้ำมัน และไม้ผลต่าง ๆ เป็นพืชสำคัญในทางเศรษฐกิจ สมควรจะได้ดำเนินการส่งเสริมหรือสงเคราะห์ให้มีการปลูกแทนต้นเก่า ที่ให้ผลน้อยเพื่อให้ ได้ผลยิ่งขึ้น เช่นเดียวกับต้นยางพารา จึงจำเป็นต้องขยายวัตถุประสงค์ของกองทุนสงเคราะห์ การหาสวนยางให้สามารถให้การสงเคราะห์การปลูกแทนสวนไม้ยืนต้นได้ด้วยโดยใช้เงินทุน ค่าใช้จ่ายในการให้การสงเคราะห์จากรัฐบาลหรือจากกองทุนสงเคราะห์เกษตรกร จึงจา เป็นต้องแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยกองทุนสงเคราะห์การหาสวนยาง

เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับที่ 4 พ.ศ. 2530 คือ เนื่องจาก บทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์การหาสวนยาง พ.ศ. 2503 ในส่วนที่เกี่ยวกับ หลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และอัตราเงินสงเคราะห์ในการจัดเก็บเงินสงเคราะห์จาก ผู้ส่งยางออกนอกราชอาณาจักรยังไม่เหมาะสมกับสภาวะการณ์ในปัจจุบัน สมควรกำหนด หลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขในการจัดเก็บเงินสงเคราะห์ ตลอดจนอัตราเงินสงเคราะห์ เสียใหม่ โดยกำหนดให้อัตราการจัดเก็บเงินสงเคราะห์สัมพันธ์กับระดับอัตราค่าจ่ายเงิน สงเคราะห์ และอัตราอากรขาออกตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร เพื่อให้เงิน สงเคราะห์ที่เก็บได้อัตราคงที่แน่นอน ซึ่งจะเป็นผลดีต่อการจัดหาแผนทางการเงิน เพื่อ

ให้การสงเคราะห์แก่เจ้าของสวนยางได้แน่นอนยิ่งขึ้น และเพื่อให้อัตราการจัดเก็บเงิน
 สงเคราะห์และอัตราอากรขาออกรวมกันแล้วสามารถแข่งขันกับประเทศเพื่อนบ้านได้ ซึ่งจะ
 เป็นประโยชน์ต่อประเทศในด้านการป้องกันการลักลอบส่งยางออกนอกประเทศ และยัง
 สอดคล้องกับนโยบายทางการเงินของประเทศ และนอกจากนี้สมควรแก้ไของค์ประกอบ
 และอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการสงเคราะห์การทำสวนยาง ตลอดจนวาระการดำรง
 ตำแหน่งของกรรมการสงเคราะห์การทำสวนยางซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้ง เพื่อให้การ
 บริหารงานของสำนักงานกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยางมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น รวมทั้ง
 สมควรกำหนดอัตราการจัดสรรเงินสงเคราะห์เสียใหม่เพื่อให้เพียงพอกับการที่จะนำไปใช้
 จ่ายในการบริหารงานการสงเคราะห์ และเพื่อให้ผู้มีที่ดินเป็นของตนเองแต่ไม่เคยมีสวน
 ยางมาก่อน ให้ได้รับการสงเคราะห์ปลูกยางพันธุ์ดีรายย่อย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ศูนย์วิทยทรัพยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

พระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง พ.ศ. 2518

มีบทบัญญัติเพิ่มเติมโดยเจเหาะดังนี้

มาตรา 6 การให้การสงเคราะห์การปลูกแทนไม้ยืนต้นชนิดอื่นแทนในสวนไม้ยืนต้นทำให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีกำหนด ตามคำแนะนำของคณะกรรมการโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

พระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง พ.ศ. 2530

มีบทบัญญัติเพิ่มเติมโดยเจเหาะดังนี้

มาตรา 9 ในระหว่างที่ยังมิได้มีประกาศกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการเสียเงินสงเคราะห์และอัตราเงินสงเคราะห์ ตามมาตรา 5 แห่งพระราชบัญญัติกองทุนสงเคราะห์การทำสวนยาง พ.ศ. 2503 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ให้การเสียเงินสงเคราะห์และอัตราเงินสงเคราะห์เป็นไปตามกฎกระทรวงและประกาศที่ใช้บังคับอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา 10 ให้คณะกรรมการซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาอยู่ในตำแหน่งต่อไปจนกว่าจะตั้งคณะกรรมการตามพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งอย่างช้าต้องไม่เกินเก้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

(สำเนา)

พระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การสวนยาง

พ.ศ. ๒๕๐๔

แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๐๔

และแก้ไขโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๑๔ พ.ศ. ๒๕๑๕

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๔ กรกฎาคม ส.ศ. ๒๕๐๔

เป็นปีที่ ๑๖ ในรัชกาลปัจจุบัน

ให้ประกาศว่า
พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ

โดยที่เป็นการสมควรจัดตั้งองค์การสวนยาง

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วย การจัดตั้งองค์การ
ของรัฐบาล พ.ศ. ๒๔๘๖ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ดังต่อไปนี้
มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า "พระราชกฤษฎีกาจัดตั้งองค์การสวนยาง
พ.ศ. ๒๕๐๔"

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับ ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชกฤษฎีกานี้

"รองผู้อำนวยการ" หมายความว่า รองผู้อำนวยการองค์การสวนยาง

"ผู้อำนวยการ" หมายความว่า ผู้อำนวยการองค์การสวนยาง

"กรรมการ" หมายความว่า กรรมการองค์การสวนยาง

"คณะกรรมการ" หมายความว่า คณะกรรมการองค์การสวนยาง

"รัฐมนตรี" หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

มาตรา ๔ ให้จัดตั้งองค์การขึ้นองค์การหนึ่ง เรียกว่า "องค์การสวนยาง"

เรียกโดยย่อว่า "อ.ส.ย."

มาตรา ๕ อ.ส.ย. มีสำนักงานและใหญ่อยู่ในจังหวัดนครราชสีมา และจะจัดตั้ง
สำนักงานสาขาขึ้นที่ใดก็ได้

การตั้งสำนักงานสาขานั้นนอกพระราชอาณาจักร จะกระทำได้เมื่อได้รับอนุมัติจากรัฐมนตรี

มาตรา ๖ อ.ส.ย. มีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

(๑) ประกอบเกษตรกรรม ซึ่งมีการทำสวนยางพาราเป็นสำคัญ รวมทั้งการสร้างแปลงเพาะและแปลงขยายพันธุ์ยางพารา

(๒) ผลิตยางแผ่นรมควัน ยางเครป น้ำยางข้น ยางผง ยางแท่ง ยางชนิดอื่น ๆ และสารประกอบของยางพารา

(๓) ประดิษฐ์หรือผลิตวัตถุดิบจากยางพารา

(๔) ผลิตและจำหน่ายพลังงานเพื่อประโยชน์แก่กิจกรรมและกิจการซึ่งเป็นวัตถุประสงค์ของ อ.ส.ย.

(๕) ประกอบการค้าและธุรกิจเกี่ยวกับผลิตผล ผลิตภัณฑ์และวัตถุดิบที่ได้เกิดจากกิจการตาม (๑) (๒) (๓) และ (๔) และเครื่องมือ เครื่องใช้ เครื่องจักรกลและอุปกรณ์เกษตรกรรม

(๖) อำนวยบริการแก่รัฐและประชาชน เกี่ยวกับยางพารา

มาตรา ๗ เพื่อคำเนิบทามวัตถุประสงค์ดังกล่าวในมาตรา ๖ ให้ อ.ส.ย. มีอำนาจ

(๑) ถือกรรมสิทธิ์ครอบครองที่ดินและทรัพย์สินอื่น ๆ รวมทั้งการซื้อ ขาย เช่า ให้เช่า ให้เช่าซื้อ ยืม ให้ยืม จักหา จำหน่าย แลกเปลี่ยน โอน และรับโอนด้วยประการใด ๆ ซึ่งที่ดินและทรัพย์สินอื่น ๆ และอาจได้มาซึ่งสิทธิและทรัพย์สินอื่น ๆ ที่เกี่ยวแก่ที่ดินและทรัพย์สินอื่น ๆ นั้นด้วย

(๒) ตั้งและรับเป็นสาขา ตัวแทน ตัวแทนค้าต่างประเทศหรือนายหน้าในกิจการต่าง ๆ ของเอกชนหรือนิติบุคคลใด ๆ ทั้งในและนอกราชอาณาจักร ทั้งนี้เพื่อประโยชน์แก่กิจการของ อ.ส.ย.

(๓) กู้ ยืมเงิน แคลนเป็นจำนวนเกินกว่าคราวละสามล้านบาทคงได้ รับอนุญาตจากคณะกรรมการ

การให้กู้ ให้ยืมเงิน หรือจ่ายเงินล่วงหน้า ให้กระทำได้เฉพาะเมื่อมีธนาคาร เป็นผู้ค้ำประกันหรือมีหลักทรัพย์เป็นประกัน มีราคาไม่น้อยกว่าเงินให้กู้ ให้ยืม หรือจ่ายล่วงหน้า

(๔) ร่วมการงานหรือสมทบกับบุคคลอื่นเพื่อประโยชน์แก่กิจการของ อ.ส.ย. รวมทั้งการเข้าเป็นหุ้นส่วนหรือถือหุ้นส่วนในห้างหุ้นส่วน หรือนิติบุคคลใด ๆ แต่คงได้ รับอนุญาตจาก คณะกรรมการ

(๕) จำหน่ายพลังงานที่ผลิตได้เพื่อประโยชน์แก่กิจการใด ๆ เมื่อเหลือ จำหน่ายสำหรับการจำหน่ายสำหรับการใช้ดังกล่าวในมาตรา ๖ (๔)

มาตรา ๔ ให้โอนทรัพย์สิน สินทรัพย์ สิทธิ ความรับผิดชอบอันเกี่ยวแก่กิจการของ
องค์การสวนยางนาบอน กระทรวงเกษตร และเงินที่ได้ตั้งไว้ในกฎหมายว่าด้วยงบประมาณรายจ่าย
ประจำปี สำหรับกิจการขององค์การสวนยางนาบอน กระทรวงเกษตร ให้แก่ อ.ส.ย.

ระเบียบการและข้อบังคับใด ซึ่งองค์การสวนยางนาบอน กระทรวงเกษตร ได้ใช้
อยู่ก่อนวันที่พระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับ ให้ อ.ส.ย. ซึ่งตั้งขึ้นตามพระราชกฤษฎีกานี้ คงใช้เป็น
ระเบียบและข้อบังคับของ อ.ส.ย. ต่อไป จนกว่าจะได้มีการเปลี่ยนแปลงหรือยกเลิก

มาตรา ๕ ให้กำหนดทุนของ อ.ส.ย. เป็นจำนวนเงินสามสิบล้านบาท โดยให้ถือว่า
เงินที่รัฐบาลได้จ่ายให้แก่องค์การสวนยางนาบอน กระทรวงเกษตรไปแล้ว และซึ่งได้โอนมาเป็น
ของ อ.ส.ย. ตามมาตรา ๔ เป็นทุนประเดิมของ อ.ส.ย. และให้รัฐบาลจ่ายเพิ่มเติมเป็นคราว ๆ
ตามจำนวนที่รัฐบาลพิจารณาเห็นสมควร

• "มาตรา ๑๒ ให้เพิ่มทุนของ อ.ส.ย. จากจำนวนเงินสามสิบล้านบาทขึ้นอีกเจ็ดสิบล
ล้านบาทรวมเป็นจำนวนเงินหนึ่งร้อยล้านบาท โดยรัฐบาลจ่ายให้เป็นคราว ๆ ตามจำนวนที่รัฐบาล
พิจารณาเห็นสมควร"

มาตรา ๑๐ เงินสำรองของ อ.ส.ย. ให้ประกอบด้วยเงินสำรองธรรมดาซึ่ง
ตั้งไว้เพื่อขาด เงินสำรองเพื่อไถ่ถอนหนี้และเงินสำรองอื่น ๆ เพื่อความประสงค์แต่ละอย่าง
โดยเฉพาะตามคณะกรรมการจะเห็นสมควร

มาตรา ๑๑ รายได้ที่ อ.ส.ย. ได้รับจากการดำเนินการในระหว่างปี ให้นำ
ไปใช้สำหรับเป็นค่าใช้จ่ายต่าง ๆ เพื่อกิจการของ อ.ส.ย. ได้

มาตรา ๑๒ รายได้หนึ่ง ๆ เมื่อได้หักราคาต้นทุนของสิ่งที่ได้จำหน่าย หักค่าใช้จ่าย
ต่าง ๆ ตามมาตรา ๑๑ และหักค่าภาระต่าง ๆ ที่เหมาะสมออกแล้ว เหลือเป็นกำไรสุทธิประจำปี
เท่าใด อาจจัดสรรไว้เป็นเงินสำรองตามมาตรา ๑๐ เงินต่าง ๆ ตามมาตรา ๑๖ วรรคสองและ
เงินลงทุนซึ่งได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีแล้ว เหลือเท่าใดให้นำส่งเป็นรายได้ของรัฐ

ถ้ารายได้มีจำนวนไม่พอสำหรับกรณีดังกล่าว นอกจากเงินสำรองที่ระบุไว้ใน
มาตรา ๑๐ และ อ.ส.ย. ไม่สามารถหาเงินจากทางอื่นได้ รัฐบาลพึงพิจารณาจ่ายเงินให้
อ.ส.ย. เท่าจำนวนที่จำเป็น

•• มาตรา ๑๓ ให้มีคณะกรรมการบริหารกิจการของ อ.ส.ย. คณะหนึ่งประกอบด้วย
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร เป็นประธานกรรมการ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์
เป็นรองประธานกรรมการ ปลัดกระทรวงเกษตร อธิบดีกรมกสิกรรม ผู้อำนวยการกองการยางหรือ
หัวหน้ากองการยาง กรมกสิกรรม ผู้อำนวยการองค์การสวนยาง ผู้แทนกระทรวงการคลัง เป็นกรรมการ
โดยตำแหน่งและกรรมการอื่นซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งอีกไม่เกินแปดคน

/ในกรณีที่

ในกรณีที่ไม่มีรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตร คณะรัฐมนตรีอาจแต่งตั้ง
กรรมการคนใดคนหนึ่ง เป็นรองประธานกรรมการก็ได้

* มาตรา ๑๔ ผู้มีลักษณะอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้ ต้องห้ามมิให้แต่งตั้งเป็น
กรรมการ ผู้อำนวยการ หรือรองผู้อำนวยการ คือ

(๑) มีส่วนได้เสียในสัญญา กับ อ.ส.ย. หรือในกิจการที่จะกระทำให้แก่
อ.ส.ย. ทั้งนี้ไม่ว่าโดยทางตรงหรือโดยทางอ้อม เว้นแต่จะเป็นเพียงหุ้นส่วนจำกัด ความรับ-
ผิดชอบของหุ้นส่วนจำกัด หรือผู้ถือหุ้นของบริษัทจำกัดที่กระทำการอันมีส่วนได้เสียเท่านั้น

(๒) เป็นพนักงานหรือคนงานของ อ.ส.ย.

(๓) เป็นผู้ที่มิใช่สัญชาติไทย"

* มาตรา ๑๕ ให้คณะกรรมการมีอำนาจและหน้าที่วางนโยบายและควบคุมดูแล
โดยทั่วไปซึ่งกิจการของ อ.ส.ย. และให้มีอำนาจและหน้าที่ดังต่อไปนี้ด้วย คือ

(๑) ดำเนินกิจการตามมาตรา ๖ และมาตรา ๗

(๒) วางข้อบังคับต่าง ๆ เกี่ยวกับการบริหารงาน

(๓) วางข้อบังคับว่าด้วยการบรรจุ การแต่งตั้ง การถอดถอน การเลื่อนชั้น
เงินเดือน การตัดเงินเดือน การลดชั้นเงินเดือนและระเบียบวินัย ของพนักงานและคนงาน ตลอดจน
กำหนดอัตราค่าแห่งอัตราเงินเดือนค่าจ้างและเงินอื่น ๆ ของพนักงานและคนงาน

(๔) กำหนดเงินเดือนผู้อำนวยการและรองผู้อำนวยการ ด้วยความเห็นชอบ
ของคณะรัฐมนตรี

(๕) กำหนดอัตราดอกเบี้ย ค่าภาระ ค่าบริหารและค่าค่าเบ็ดเสร็จกิจต่าง ๆ

(๖) กำหนดอัตราและดอกเบี้ยเงินสะสมของผู้บริหาร รองผู้อำนวยการ
พนักงานและคนงานและวางระเบียบการจ่ายเงินสะสม

ข้อบังคับว่าด้วยการปฏิบัติงานที่คณะกรรมการวางขึ้นนั้น ถ้ามีข้อจำกัดอำนาจผู้อำนวยการ
ในการทำนิติกรรมไว้ประการใด ให้คณะรัฐมนตรีประกาศข้อบังคับที่มีข้อความเช่นว่านั้นในราชกิจจานุเบกษา"

* มาตรา ๑๖ ให้คณะรัฐมนตรีเป็นผู้กำหนดเงินผลประโยชน์ตอบแทนของประธานกรรมการ
รองประธานกรรมการ และกรรมการ

ประธานกรรมการ รองประธานกรรมการ กรรมการ ผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการ
พนักงานและคนงานอาจได้รับเงินรางวัล เงินบำเหน็จ ตามระเบียบที่คณะรัฐมนตรีกำหนด"

มาตรา ๑๗ กรรมการ นอกจากกรรมการโดยตำแหน่ง ย่อมพ้นจากตำแหน่ง

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) คณะรัฐมนตรีให้ออก
- (๔) ตกเป็นบุคคลต้องห้ามตามมาตรา ๑๔

• "มาตรา ๑๘ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจแต่งตั้งและถอดถอนผู้อำนวยการ และรองผู้อำนวยการ ภายใต้อำนาจเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี"

• "มาตรา ๑๙ ให้ผู้อำนวยการมีอำนาจและหน้าที่จัดการและดำเนินกิจการของ อ.ส.ย. ให้เป็นไปตามนโยบายและข้อบังคับของ อ.ส.ย. และมีอำนาจบังคับบัญชาพนักงานและคนงานทุกตำแหน่ง ให้รองผู้อำนวยการมีอำนาจและหน้าที่จัดการดำเนินกิจการของ อ.ส.ย. ตามที่ผู้อำนวยการมอบหมาย

ผู้อำนวยการต้องรับผิดชอบต่อคณะกรรมการในการจัดการและดำเนินกิจการของ อ.ส.ย.

มาตรา ๒๐ ผู้อำนวยการมีอำนาจและหน้าที่ดังต่อไปนี้คือ

(๑) บรรจุ แคนดิง ถอดถอน เลื่อนขึ้นเงินเดือน คัดเงินเดือนหรือลดชั้นเงินเดือน ตลอดจนงโหวทางวิสัยแกพนักงานและคนงาน ทั้งนี้ต้องเป็นไปตามระเบียบข้อบังคับของ อ.ส.ย. แคนดิงงานเช่นว่านั้น เป็นพนักงานชั้นที่ปรึกษา ผู้เชี่ยวชาญ หรือชั้นหัวหน้าหน่วยงานต่าง ๆ ที่ขึ้นตรงต่อผู้อำนวยการ ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการก่อน

(๒) วางระเบียบเกี่ยวกับปฏิบัติกิจการของ อ.ส.ย. โดยไม่แย้งหรือขัดต่อนโยบายและข้อบังคับของ อ.ส.ย.

(๓) กำหนดเครื่องแต่งกายและวางระเบียบว่าด้วยการแต่งกายของพนักงานและคนงานให้เป็นระเบียบและเหมาะสม และเมื่อได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการแล้วให้ใช้บังคับได้

• "มาตรา ๒๑ ในกรณีที่ยังไม่มีกรรมการแต่งตั้งผู้อำนวยการ หรือเมื่อผู้อำนวยการไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ด้วยเหตุใดเหตุหนึ่ง ให้รองผู้อำนวยการปฏิบัติหน้าที่แทน ถ้าไม่มีรองผู้อำนวยการ หรือเมื่อรองผู้อำนวยการไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้คณะกรรมการแต่งตั้งผู้ปฏิบัติหน้าที่แทน

ให้ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนผู้อำนวยการมีอำนาจและหน้าที่อย่างเดียวกับผู้อำนวยการ เว้นแต่อำนาจและหน้าที่ของผู้อำนวยการในฐานะกรรมการ อ.ส.ย. และกองปฏิบัติกิจการให้อยู่ภายในแผนงานที่ผู้อำนวยการกำหนดไว้"

มาตรา ๒๒ ในกิจการอันเกี่ยวกับบุคคลภายนอก ให้ผู้อำนวยการเป็นตัวแทน
ของ อ.ส.ย. และเพื่อการนี้ ผู้อำนวยการอาจมอบให้บุคคลใด ๆ ปฏิบัติการบางอย่างแทนใน
เมื่อคณะกรรมการกำหนดไว้ในข้อบังคับว่าให้ปฏิบัติแทนกันได้นั้นก็ได้

มาตรา ๒๓ อ.ส.ย. อาจจัดให้มีกองทุนสำหรับจ่ายสงเคราะห์ ผู้อำนวยการ
รองผู้อำนวยการ พนักงาน และคนงาน ในกรณีหากค่าแห่งหน้าที่ ประสบอุบัติเหตุ เจ็บป่วยหรือ
กรณีอื่นอันควรแก่การสงเคราะห์โดยให้ อ.ส.ย. วางข้อบังคับด้วยความเห็นชอบของคณะกรรมการ
กำหนดประเภทของผู้ที่พึงได้รับการสงเคราะห์จากกองทุนและหลักเกณฑ์การสงเคราะห์ตลอดจนการ
จัดการเกี่ยวกับกองทุนนั้น"

มาตรา ๒๔ การเปิดบัญชีเงินฝากของ อ.ส.ย. ให้เป็นไปตามระเบียบที่
ทางราชการกำหนด

มาตรา ๒๕ ให้ อ.ส.ย. วางและถือไว้ซึ่งระบบการบัญชีอันถูกต้องแยกตาม
ประเภทงานส่วนที่สำคัญ มีการสอบบัญชีภายในประจำ และมีสมุดบัญชีของรายการ

(๑) การรับและจ่ายเงิน

(๒) สินทรัพย์และหนี้สิน

ซึ่งแสดงการงานที่เป็นอยู่จริง และตามที่ควรตามประเภทงาน พร้อมด้วยข้อความเป็นเหตุที่มาของ
รายการนั้น ๆ

มาตรา ๒๖ ทุกปีให้สำนักงานคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินเป็นผู้สอบและ
ตรวจบัญชีและการเงินของ อ.ส.ย.

มาตรา ๒๗ ผู้สอบและตรวจบัญชีมีอำนาจสอบและตรวจสรรพสมุดบัญชีและตรวจบัญชี
และการเงินของ อ.ส.ย. และเพื่อการนี้ให้มีอำนาจสอบถามประธากรรมการ รองประธานกรรมการ
กรรมการ ผู้อำนวยการ ตัวแทนและบุคคลใด ๆ ใน อ.ส.ย. ได้

มาตรา ๒๘ ผู้สอบและตรวจบัญชีต้องทำรายงานผลของการสอบและตรวจบัญชี
เสนอกองคณะกรรมการ ภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับจากวันสิ้นปีบัญชีของ อ.ส.ย.

มาตรา ๒๙ ให้ผู้อำนวยการจัดทำรายงานประจำปีของปีที่สิ้นไปนั้น เสนอกองกรรมการ
แสดงบคช บัญชีทำการ บัญชีกำไรและขาดทุน ซึ่งผู้สอบและตรวจบัญชีรับรองว่าถูกต้องแล้วภายใน
หนึ่งร้อยห้าสิบวัน นับจากวันสิ้นปีบัญชีของ อ.ส.ย.

มาตรา ๓๐ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร รักษาการตามพระราชกฤษฎีกา
นี้ ผู้สนองพระบรมราชโองการ (พ.ศ. ๒๕๐๔) ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ (พ.ศ. ๒๕๐๔)

จอมพล ส. ณะวัชร์

นายกรัฐมนตรี

จอมพล ถนอม กิรีดิลกร

นาอกรัฐมนตรี

ประวัติผู้เขียน

นายฐานันดร กิตติวงศากุล เกิดวันที่ 25 กรกฎาคม พ.ศ. 2506
ที่อำเภอเมือง จังหวัดยะลา สำเร็จการศึกษาปริญญาตรี นิติศาสตร์บัณฑิต
จากมหาวิทยาลัยรามคำแหง ในปีการศึกษา 2527 และสำเร็จการศึกษาเนติบัณฑิต
สมัยที่ 38 ปีการศึกษา 2528 ปัจจุบันประกอบอาชีพทนายความ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย